

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว : ศึกษาเฉพาะกรณี ผู้ใช้บริการศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน ในกรุงเทพมหานคร จะนำเสนอเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การได้รับข้อมูล – ข่าวสารเกี่ยวกับบริการ

ส่วนที่ 3 ความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์

และครอบครัว

ส่วนที่ 4 การเข้าถึงบริการทางสังคมของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน ในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาที่พบในการไปใช้บริการของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน ในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว

ส่วนที่ 7 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

4.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว

สถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ และครอบครัว จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 84.1 และครอบครัวจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9

ความเกี่ยวข้อง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 รองลงมาเป็น ปู่/ย่า/ตา/ยาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 น้อยที่สุด สามี/ภรรยา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 และเป็นเพศหญิง จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้คิดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ จำนวน 111 คน อายุอยู่ระหว่าง 40 – 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.8 รองลงมา จำนวน 97 คน อายุระหว่าง 30 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.6 และน้อยที่สุด จำนวน 24 คน อายุระหว่าง 20 – 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.2

สถานภาพสมรส พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สถานภาพโสด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมา หย่าร้าง/เลิกร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 และน้อยที่สุด สมรส(จดทะเบียน) จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4 รองลงมา ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 น้อยที่สุด กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมา ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 น้อยที่สุด ข้าราชการ/ลูกจ้างในส่วนราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

รายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 254 คน รายได้อยู่ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 76.3 รองลงมา จำนวน 77 คน รายได้อยู่ระหว่าง 0 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.1 และน้อยที่สุด จำนวน 2 คน รายได้อยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.6

แหล่งที่มาของรายได้ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 232 คน รายได้มาจากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมา จำนวน 106 คน รายได้มาจากญาติ/พี่น้อง ให้ความช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 23.7 และน้อยที่สุด จำนวน 26 คน รายได้มาจากเงินสงเคราะห์จากหน่วยงานของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 11.8

รายได้ครอบครัว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 307 คน รายได้อยู่ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 92.2 รองลงมา จำนวน 18 คน รายได้มากกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.4 และน้อยที่สุด จำนวน 8 คน รายได้อยู่ระหว่าง 0 – 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.4

ภาระค่าใช้จ่าย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่เพียงพอ/มีหนี้สิน จำนวน 296 คน คิดเป็น 88.9 รองลงมา เพียงพอ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 น้อยที่สุด ไม่เพียงพอ/ไม่มีหนี้สิน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องอุปการะ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีผู้อยู่ในความอุปการะ 1 – 4 คน จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 79.0 รองลงมา มีผู้อยู่ในความอุปการะ 5 – 7

คน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และน้อยที่สุด มีไม่มีผู้อยู่ในความอุปการะ 34 คน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2

อาศัยอยู่กับ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อาศัยอยู่กับครอบครัว (บิดา – มารดา) จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 รองลงมา อาศัยอยู่กับครอบครัว (ภรรยา/สามี/บุตร) จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และน้อยที่สุด อาศัยอยู่กับคู่สมรส จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0

ระยะเวลาที่ทราบโรคติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ติดเชื้อประมาณ 0 – 10 ปี จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 79.9 รองลงมา ติดเชื้อประมาณ 11 – 20 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และน้อยที่สุด ติดเชื้อมากกว่า 20 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.2(ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน คน	ร้อยละ
สถานภาพผู้ตอบ		
1. ผู้ติดเชื้อเอชไอวี / ผู้ป่วยเอดส์	280	84.1
2. ครอบครัว	53	15.9
รวม	333	100.0
ความเกี่ยวข้อง		
1. บิดา / มารดา	16	4.8
2. ปู่ / ย่า / ตา / ยาย	18	5.4
3. บุตร	7	2.1
4. พี่ / น้อง	6	1.8
5. ตนเอง	280	84.1
6. อื่น ๆ	6	1.8
รวม	333	100.0
เพศ		
1. หญิง	158	47.4
2. ชาย	175	52.6
รวม	333	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน คน	ร้อยละ
อายุ		
1. อายุ 20 – 29 ปี	24	7.2
2. อายุ 30 – 39 ปี	97	29.6
3. อายุ 40 – 49 ปี	111	33.8
4. อายุ 50 – 59 ปี	60	18.0
5. อายุ 60 ปีขึ้นไป	38	11.4
รวม	333	100.0
สถานภาพสมรส		
1. โสด	115	34.6
2. สมรส (จดทะเบียน)	33	9.9
3. อยู่ด้วยกันโดยไม่สมรส	60	18.0
4. หย่าร้าง / เลิกร้าง / แยกกันอยู่	66	19.8
5. หม้ายคู่สมรสเสียชีวิต	59	17.7
รวม	333	100.0
อายุ		
1. อายุ 20 – 29 ปี	24	7.2
2. อายุ 30 – 39 ปี	97	29.6
3. อายุ 40 – 49 ปี	111	33.8
4. อายุ 50 – 59 ปี	60	18.0
5. อายุ 60 ปีขึ้นไป	38	11.4
ระดับการศึกษา		
1. ไม่ได้รับการศึกษา	14	4.2
2. ประถมศึกษา	138	41.4
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	111	33.3
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ เทียบเท่า	34	10.2

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน คน	ร้อยละ
5. อนุปริญญา / ประกาศนียบัตร	27	8.1
6. ปริญญาตรี	7	2.1
7. สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
8. อื่น ๆ	2	0.6
รวม	333	100.0
ประกอบอาชีพ		
1. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	94	28.2
2. รับจ้างทั่วไป	170	51.1
3. เกษตรกร	4	1.2
4. ข้าราชการ, ลูกจ้างในส่วนราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	1.8
5. ลูกจ้างในหน่วยงานเอกชน	15	4.5
6. ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	39	11.7
7. อื่น	5	1.5
รวม	333	100.0
รายได้ (ต่อเดือน)		
1. 0 – 5,000 บาท	77	23.1
2. 5,001 - 10,000 บาท	254	76.3
3. 10,001 - 20,000 บาท	2	0.6
รวม	333	100.0
แหล่งที่มาของรายได้ (เลือกมากกว่า 1 ข้อ)		
1. จากการทำงาน	232	51.8
2. เงินสงเคราะห์จากหน่วยงานของรัฐ	26	11.8

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน คน	ร้อยละ
3. เบี้ยยังชีพ	31	6.9
4. ญาติ / พี่น้อง ให้การช่วยเหลือ	106	23.7
5. อื่น ๆ	26	5.8
รวม	333	100.0
รายได้ครอบครัว (ต่อเดือน)		
1. รายได้ 0 - 5,000 บาท	8	2.4
2. รายได้ 5,001 - 10,000 บาท	307	92.2
3. รายได้มากกว่า 10,000	18	5.4
รวม	333	100.0
ภาระค่าใช้จ่าย		
1. ไม่เพียงพอ มีหนี้สิน	296	88.9
2. เพียงพอ	27	8.1
3. อื่น ๆ	10	3.0
รวม	333	100.0
จำนวนสมาชิก		
1. ไม่มีคนที่ต้องอุปการะ	34	10.2
2. มีผู้อยู่ในความอุปการะ 1-4 คน	263	79.0
3. มีผู้อยู่ในความอุปการะ 5-7 คน	36	10.8
รวม	333	100.0
อาศัยอยู่กับ		
1. อยู่คนเดียว	37	11.1
2. อยู่กับคู่สมรส	30	9.0
3. อยู่กับครอบครัว	198	59.5
4. อื่น ๆ	68	20.4
รวม	333	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน คน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วย เอดส์		
1. 0 – 10 ปี	266	79.9
2. 11 – 20 ปี	63	18.9
3. มากกว่า 20 ปี	4	1.2
รวม	333	100.0

4.2 ส่วนที่ 2 การได้รับข้อมูล - ข่าวสารเกี่ยวกับบริการ

4.2.1 การรับรู้ข้อมูล-ข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน จากแหล่งใด

(ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลการศึกษา การได้รับข้อมูล-ข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน สามารถแยกตามการรับรู้ ได้ดังนี้

การรับรู้ข้อมูล - ข่าวสาร จากหนังสือ / หนังสือพิมพ์ / นิตยสาร จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

การรับรู้ข้อมูล - ข่าวสาร จากวิทยุ / วิทยุชุมชน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

การรับรู้ข้อมูล - ข่าวสาร จากแผ่นพับ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

การรับรู้ข้อมูล - ข่าวสาร จากหน่วยงานของรัฐ จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4

การรับรู้ข้อมูล - ข่าวสาร จากสื่ออินเทอร์เน็ต จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

การรับรู้ข้อมูล - ข่าวสาร จากโทรทัศน์ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7

การรับรู้ข้อมูล - ข่าวสาร จากบุคคล (ญาติ / พี่น้อง / คนรู้จัก) จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6

การรับรู้ข้อมูล - ข่าวสาร จากอาสาสมัคร จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2

การรับรู้ข้อมูล - ข่าวสาร อื่น ๆ เช่น เคยมารับบริการด้วยตนเอง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

4.2.2 ข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับ สร้างความเข้าใจ และเป็นประโยชน์ต่อท่านมากน้อยเพียงใด

ผลการศึกษา พบว่า ด้านข่าวสารความเข้าใจ และประโยชน์ ส่วนมาก จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 คิดว่าข่าวสารที่ได้รับสร้างความเข้าใจ ในระดับปานกลาง รองลงมาจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 ในระดับมากและน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ในระดับน้อยที่สุด (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละแหล่งข้อมูลการรับรู้ – ข่าวสาร และข่าวสารสร้างความเข้าใจ เป็นประโยชน์

การรับรู้ข้อมูล - ข่าวสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. หนังสือ/หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	1	0.2
2. วิทยุ/วิทยุชุมชน	4	0.7
3. แผ่นพับ	10	1.8
4. หน่วยงานของรัฐ	213	37.4
5. สื่ออินเทอร์เน็ต	8	1.4
6. โทรทัศน์	44	7.7
7. บุคคล (ญาติ / เพื่อน / คนรู้จัก)	180	31.6
8. อาสาสมัคร	87	15.2
9. อื่น ๆ	23	4.0
ความเข้าใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. น้อยที่สุด	10	3.0
2. น้อย	45	13.5
3. ปานกลาง	163	49.0
4. มาก	87	26.1
5. มากที่สุด	28	8.4

4.2.3 การรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน ในกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับงานบริการ ส่วนมาก จำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 98.8 รับรู้งานบริการ การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว รองลงมา จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 รับรู้งานบริการการสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ และน้อยที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 รับรู้งานบริการ การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3
จำนวนและร้อยละการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการ

งานบริการ	การรับรู้			
	รู้		ไม่รู้	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว	329	98.8	4	1.2
2. การสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์	153	45.9	180	54.1
3. การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์	174	52.3	159	47.7
4. การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานคุ้มครอง / สถานสงเคราะห์	97	29.1	236	70.9
5. การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์	34	10.2	299	89.8
6. การฝึกอาชีพระยะสั้น	99	29.7	234	70.3

4.2.4 ความต้องการทราบข้อมูล – ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับงานบริการด้านใด

ผลการศึกษา ความต้องการทราบข้อมูล – ข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ ลำดับที่ 1 จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 82.6 ต้องการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ รับรู้งานบริการการสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว ลำดับที่ 2 จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ รับรู้งานบริการ การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ ลำดับที่ 3 จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 ต้องการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ

รับรู้งานบริการ. การฝึกอาชีพพระยะสั้น ลำดับที่ 4 จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 1 ต้องการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ รับรู้งานบริการ การสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ ลำดับที่ 5 จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 ต้องการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ รับรู้งานบริการ การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานคุ้มครอง / สถานสงเคราะห์ ลำดับที่ 6 จำนวน 137 คิดเป็นร้อยละ 41.1 ต้องการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ รับรู้งานบริการ การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละความต้องการทราบข้อมูล – ข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ

งานบริการ	การเรียงลำดับ(จำนวน/ร้อยละ)					
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	ลำดับ 4	ลำดับ 5	ลำดับ 6
1. การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว	82.3 (274)	14.1 (47)	3.6 (12)			
2. การสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์	6.9 (23)	19.2 (64)	24.0 (80)	24.6 (82)	11.7 (39)	13.5 (45)
3. การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์	9.6 (32)	38.1 (127)	28.5 (95)	15.6 (52)	6.3 (21)	1.8 (6)
4. การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานคุ้มครอง / สถานสงเคราะห์	0.6 (2)	2.4 (8)	4.8 (16)	18.9 (63)	43.8 (146)	29.4 (98)
5. การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์	0.3 (1)	2.7 (9)	7.5 (25)	20.1 (67)	28.2 (94)	41.1 (137)
6. การฝึกอาชีพพระยะสั้น	1.2 (4)	23.7 (79)	32.1 (107)	19.2 (64)	10.5 (35)	13.2 (44)

4.3 ส่วนที่ 3 ความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว

ผลการศึกษา พบว่า ความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว ค่าเฉลี่ยรวมของความต้องการบริการทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.2 เมื่อพิจารณาตามระดับความต้องการบริการสังคม

ความต้องการบริการทางสังคมในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย เงินช่วยเหลือเป็นครั้งคราว ตามความจำเป็น มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.9 และอุปกรณ์การเรียนของบุตร/หลาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.9

ความต้องการบริการทางสังคมในระดับมาก ประกอบด้วย ทุนประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.2 การมีงานทำและมีรายได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.1 การจัดบริการเผยแพร่ข้อมูล-ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับงานบริการด้านเอดส์อย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.0 การฝึกอาชีพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.7 ให้ศูนย์ฯ เป็นสื่อกลางในการจัดหาอาชีพหลักจากฝึกอาชีพเสร็จแล้ว มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.5 สถานสงเคราะห์(ถาวร) มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.5 ต้องการให้ศูนย์ฯ ประสานงานกับโรงพยาบาลจัดโครงการดูแลเยี่ยมเยียนให้กำลังใจผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.2 และต้องการให้มีหน่วยงานดูแลสุขภาพเคลื่อนที่เข้าไปให้บริการในชุมชน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.2

ความต้องการบริการทางสังคมในระดับปานกลาง ประกอบด้วย ให้บุตร/หลานได้รับการดูแลจากภาครัฐในกรณีที่ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ เสียชีวิต มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.1 ต้องการอาสาสมัครสำหรับในเวลาที่ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ หรือไม่มีผู้ดูแล มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.9 ทุนการศึกษาบุตร/หลาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.8 และต้องการอาสาสมัครดูแลเพื่อให้บุคคลในครอบครัวสามารถออกไปทำงานนอกบ้านได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.7

ความต้องการบริการทางสังคมในระดับน้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย เครื่องอุปโภค/บริโภค (ข่าวสาร/อาหารแห้ง/นม) มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.6 บ้านพักฉุกเฉิน(ชั่วคราว) มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 1.5 และ เงินช่วยเหลือแบบรายเดือน(เบี้ยยังชีพ) มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 1.2 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการบริการทางสังคม
ของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว

ความต้องการ	ระดับความคิดเห็น					- X	S.D	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
	(%/N)	(%/N)	(%/N)	(%/N)	(%/N)			
1. เงินช่วยเหลือเป็นครั้ง คราวตามความจำเป็น	88.3 (294)	9.0 (30)	1.8 (6)	0.9 (3)	- -	4.9	0.5 (55)	มาก ที่สุด
2. อุปกรณ์การเรียนของ บุตร/หลาน	91.3 (304)	7.2 (24)	0.9 (3)	- -	0.6 (2)	4.9	0.4	มาก ที่สุด
3. ท่านต้องการทุน ประกอบอาชีพ	49.8 (166)	29.1 (97)	14.4 (47)	4.5 (15)	2.4 (8)	4.2	1.0	มาก
4. ท่านต้องการมีงานทำ และมีรายได้	39.3 (131)	41.4 (138)	12.3 (41)	4.8 (16)	2.1 (7)	4.1	0.9	มาก
5. ท่านต้องการให้มีการ จัดบริการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับงาน บริการด้านเอดส์อย่าง ทั่วถึง	25.2 (84)	53.2 (177)	18.6 (62)	2.4 (8)	0.6 (2)	4.0	0.8	มาก
6. ท่านต้องการฝึกอาชีพ สม่ำเสมอ	24.0 (80)	36.9 (123)	26.4 (88)	10.5 (35)	2.1 (7)	3.7	1.0	มาก
7. สถานสงเคราะห์(ถาวร)	23.4 (78)	34.5 (115)	22.2 (74)	9.3 (31)	10.5 (35)	3.5	1.2	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ความต้องการ	ระดับความคิดเห็น					- X	S.D	แปล ผล
	มากที่สุด (%/N)	มาก (%/N)	ปาน กลาง (%/N)	น้อย (%/N)	น้อย ที่สุด (%/N)			
8. ท่านต้องการให้ศูนย์ฯ เป็นสื่อกลางในการจัดหา อาชีพหลังจากฝึกอาชีพ แล้ว	49.8 (58)	29.1 (117)	14.1 (115)	4.5 (30)	2.4 (13)	3.5	1.0	ปาน กลาง
9. ท่านต้องการให้ศูนย์ฯ คຸ້ມກອງສຳສັດຄຳພາພູມຊົນ ໃນເຂດ ກຫມ. ປະສານກັບ ຮົງພະຍາບາລຈັດ ໂຄຣງການ ດູແລເຍີມເຍີນ ແລະ ໃຫ້ ກຳລັງໃຈຜູ້ຕິດເຮືອເອັອວີ / ຜູ້ປ່ວຍເອດສ໌ໃນພູມຊົນ ອ່າຍ ສມຳເສມອ	20.7 (69)	24.3 (81)	27.3 (91)	13.2 (44)	14.4 (48)	3.2	1.3	ปาน กลาง
10. ท่านต้องการให้มี หน่วยดูแลสุขภาพ เคลื่อนที่เข้าให้บริการใน ชุมชน	17.1 (57)	23.1 (77)	35.7 (119)	13.2 (44)	10.8 (36)	3.2	1.2	ปาน กลาง
11. ท่านต้องการให้บุตร/ หลานได้รับการดูแลจาก ภาครัฐในกรณีที่ท่าน เสี่ยงชีวิต	35.1 (117)	15.9 (53)	8.1 (27)	9.3 (31)	31.5 (105)	3.1	1.7	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ความต้องการ	ระดับความคิดเห็น					- X	S.D	แปล ผล
	มากที่สุด (%/N)	มาก (%/N)	ปาน กลาง (%/N)	น้อย (%/N)	น้อย ที่สุด (%/N)			
12. ท่านต้องการ อาสาสมัคร สำหรับใน เวลาที่ท่านช่วยเหลือ ตนเองไม่ได้และไม่มี ผู้ดูแล	13.8 (46)	20.1 (67)	24.0 (80)	21.6 (72)	20.4 (68)	2.9	1.3	ปาน กลาง
13. ท่านต้องการ ได้รับ ทุนการศึกษาบุตร หลาน	23.7 (79)	16.8 (56)	9.3 (31)	12.0 (40)	38.1 (127)	2.8	1.6	ปาน กลาง
14. ท่านต้องการ อาสาสมัครดูแล เพื่อให้ บุคคลในครอบครัว สามารถออกไปทำงาน นอกบ้าน	12.6 (42)	15.0 (50)	24.3 (81)	27.9 (93)	20.1 (67)	2.7	1.3	ปาน กลาง
15. เครื่องอุปโภค/บริโภค (ข้าวสาร/อาหารแห้ง/นม)	- -	- -	24.6 (82)	12.6 (42)	62.8 (209)	1.6	0.9	น้อย
16. บ้านพักฉุกเฉิน (ชั่วคราว)	- -	- -	- -	44.7 (149)	55.3 (184)	1.5	0.5	น้อย ที่สุด
17. เงินช่วยเหลือแบบราย เดือน (เบี้ยยังชีพ)	- -	- -	- -	16.8 (56)	83.2 (227)	1.2	0.4	น้อย ที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย						3.2	1.0	ปาน กลาง

4.4 ส่วนที่ 4 การเข้าถึงบริการทางสังคมของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน ในกรุงเทพมหานคร

4.4.1 การใช้บริการ

ผลการศึกษา พบว่า งานบริการที่มีผู้ไปใช้บริการมากที่สุด คือ การสงเคราะห์ผู้ติดเชื่อเอดส์ และครอบครัว จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 98.5 รองลงมา การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 และใช้บริการน้อยที่สุด การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานสงเคราะห์ และการจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ (กรณีขออุปการะเด็กถูกทอดทิ้ง หรือ บิดา มารดาเสียชีวิต) จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

จำนวน ร้อยละการไปใช้บริการทางสังคมของศูนย์คุ้มครอง
สวัสดิภาพชุมชนในกรุงเทพมหานคร

งานบริการทางสังคม	การไปใช้บริการ			
	ใช้ (จำนวน)	ร้อยละ	ไม่ใช้ (จำนวน)	ร้อยละ
1. การสงเคราะห์ผู้ติดเชื่อเอดส์และครอบครัว	328	98.5	5	1.5
2. การสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบจาก ปัญหาเอดส์	41	12.3	292	87.8
3. การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่ สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์	76	21.6	257	77.2
4. การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานสงเคราะห์	18	5.4	315	94.6
5. การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ (กรณีขอ อุปการะเด็กถูกทอดทิ้ง หรือบิดามารดา เสียชีวิต)	18	5.4	315	94.6
6 การฝึกอาชีพตาโครงการพัฒนาศักยภาพ ฝึกอาชีพ	38	11.4	295	88.6

4.4.2 ความเหมาะสมของสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ (เฉพาะผู้ที่ตอบว่า “ใช้บริการ” เท่านั้น)

ผลการศึกษา พบว่า ความเหมาะสมของสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ มากที่สุด คือ งานบริการการสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและครอบครัว สิทธิประโยชน์เรื่องเงินสำหรับช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวีและครอบครัว ครั้งละ 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมา งานบริการสงเคราะห์เด็กเข้าสถานสงเคราะห์สิทธิประโยชน์ รับผิดชอบที่ติดเชื้อเอชไอวี กำพรว้า หรือถูกทอดทิ้ง เข้ารับการดูแล และรับการศึกษาในสถานสงเคราะห์ของทางราชการ ร้อยละ 94.6 และความเหมาะสมน้อยที่สุด งานบริการจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ (กรณีขออุปการะเด็กถูกทอดทิ้ง หรือบิดามารดาเสียชีวิต) สิทธิประโยชน์ช่วยเหลือเป็นเงิน จำนวน 1,000 บาท/เดือน ไปจนกว่าเด็กจะอายุ 18 ปีบริบูรณ์ หรือไม่ประสงค์จะศึกษาต่อ ร้อยละ 5.1 (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

จำนวน ร้อยละความเหมาะสมของสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ

งานบริการทางสังคม	ความเหมาะสม			
	เหมาะสม (จำนวน)	ร้อยละ	ไม่ เหมาะสม (จำนวน)	ร้อยละ
1. การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและครอบครัว				
1.1 จำนวนเงินสำหรับช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวีและครอบครัว ครั้งละ 2,000 บาท	318	95.5	10	3.0
1.2 ให้ความช่วยเหลือปีละไม่เกิน 3 ครั้ง ตามความจำเป็น	312	93.7	16	4.8
2. การสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอชไอวี				
2.1 จำนวนเงินสำหรับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาโรคเอชไอวี ครั้งละ 1,000 บาท (กรณีมีเด็กในครอบครัว 1 คน)	35	10.5	6	1.8

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

งานบริการทางสังคม	ความเหมาะสม			
	เหมาะสม (จำนวน)	ร้อยละ	ไม่ เหมาะสม (จำนวน)	ร้อยละ
2.2 จำนวนเงินสำหรับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาโรคเอดส์ ครั้งละ 3,000 บาท (กรณีมีเด็กในครอบครัวมากกว่า 1 คน)	38	11.4	3	0.9
2.3 ให้ความช่วยเหลือปีละไม่เกิน 3 ครั้ง ตามความจำเป็น	35	10.5	6	1.8
<u>3. การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์</u>				
3.1 จำนวนเงินทุนประกอบอาชีพ จำนวน 5,000 บาท/คน/ปี	72	21.6	72	21.6
3.2 ให้ความช่วยเหลือปีละ 2 ครั้ง	72	1.2	72	1.2
<u>4. การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานสงเคราะห์</u>				
4.1 รับเด็กที่ติดเชื้อเอชไอวี กำพริ้ว หรือถูกทอดทิ้ง เข้ารับการดูแล และรับการศึกษาในสถานสงเคราะห์ของทางราชการ	315	94.6	18	5.4
<u>5. การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ (กรณีขออุปการะเด็กถูกทอดทิ้ง หรือบิดามารดาเสียชีวิต)</u>				
5.1 ช่วยเหลือเป็นเงิน จำนวน 1,000 บาท/เดือน ไปจนกว่าเด็กจะอายุ 18 ปีบริบูรณ์ หรือไม่ประสงค์จะศึกษาต่อ	17	5.1	1	0.3

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

งานบริการทางสังคม	ความเหมาะสม			
	เหมาะสม (จำนวน)	ร้อยละ	ไม่ เหมาะสม (จำนวน)	ร้อยละ
6 การฝึกอาชีพตาโครงการพัฒนาศักยภาพฝึกอาชีพ				
6.1 ฝึกอาชีพพระยะสั้น เวลา 5 วัน ปีละ 1 รุ่น ๆ ละ 20 คน	34	10.2	4	1.2

4.4.3 ปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการที่ศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน ในกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการสังคม ของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว ค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการสังคม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.1 เมื่อพิจารณาตามระดับของปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการสังคม

ปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการสังคม ในระดับมาก ประกอบด้วย การออกหน่วยเคลื่อนที่ในชุมชน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.7 การประชาสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.7 และการเผยแพร่ข้อมูล-ข่าวสาร เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ฯ

ปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการสังคมในระดับปานกลาง ประกอบด้วย การประกาศหรือแจ้งข้อมูลระยะเวลาการให้บริการ และขั้นตอนการให้บริการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.1 ความเหมาะสมของระยะเวลาการให้บริการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 3.0 ความสะดวกปลอดภัยในการเดินทางไปติดต่อยังสำนักงาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.9 สถานที่ให้บริการอยู่ในจุดที่เข้าถึงลำบาก (ไม่มีป้ายบอกทาง) มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.8 การให้บริการตามลำดับก่อน-หลัง มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.8 ห้องแยกเพื่อซักประวัติ ผู้ใช้บริการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.8 สิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ให้บริการ (ห้องน้ำ น้ำดื่ม แก้วสุชา) มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.7 ความสะดวกในการติดต่อใช้บริการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.6 อุปกรณ์ วัสดุ มีความเหมาะสมเพียงพอต่อการให้บริการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.6 การชี้แจงแนะนำ และตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.5 ความกระตือรือร้น เต็มใจให้บริการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.5 และเอกสารที่ใช้ในการติดต่อมีความยุ่งยาก เงื่อนไขกฎระเบียบในการให้บริการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.5

ปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการสังคมในระดับน้อย ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการให้บริการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.4 กิริยา มารยาทในการพูดจาของเจ้าหน้าที่ และความพร้อมในการบริการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.4 ความล่าช้าในการทำงานของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.2 และการเลือกปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.1 (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8
จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการ

ปัญหาที่พบ	ระดับความคิดเห็น					- X	S.D	แปล ผล
	มากที่สุด (%/N)	มาก (%/N)	ปาน กลาง (%/N)	น้อย (%/N)	น้อย ที่สุด (%/N)			
1. การเผยแพร่ข้อมูล- ข่าวสารเช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯ	18.6 (62)	45.6 (152)	26.7 (89)	7.2 (24)	1.8 (6)	3.7	0.9	มาก
2. การประชาสัมพันธ์ ระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	14.7 (49)	46.8 (156)	29.7 (99)	6.9 (23)	1.8 (6)	3.7	0.9	มาก
3. การออกหน่วยเคลื่อนที่ ในชุมชน	19.2 (64)	42.3 (141)	29.1 (97)	7.5 (25)	1.8 (6)	3.7	0.9	มาก
4. การประกาศหรือแจ้ง ข้อมูล ระยะเวลาการ ให้บริการ และขั้นตอน การให้บริการ	13.8 (46)	21.3 (71)	32.1 (107)	24.0 (80)	8.7 (29)	3.1	1.2	ปาน กลาง
5. ความเหมาะสมของ ระยะเวลาการให้บริการ	12.3 (41)	19.8 (66)	31.2 (104)	27.3 (91)	9.3 (31)	3.0	1.2	ปาน กลาง
6. ความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทางไปติดต่อยัง สำนักงาน	7.5 (25)	24.3 (81)	33.3 (111)	24.6 (82)	10.2 (34)	2.9	1.1	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัญหาที่พบ	ระดับความคิดเห็น					- X	S.D	แปล ผล
	มากที่สุด (%/N)	มาก (%/N)	ปาน กลาง (%/N)	น้อย (%/N)	น้อย ที่สุด (%/N)			
7. สถานที่ให้บริการอยู่ใน จุดที่เข้าถึงลำบาก (ไม่มี ป้ายบอกทาง)	6.6 (22)	20.4 (68)	35.1 (117)	26.1 (87)	11.7 (39)	2.8	1.1	ปาน กลาง
8. การให้บริการตามลำดับ ก่อน-หลัง	7.8 (26)	11.1 (37)	39.9 (133)	30.3 (101)	10.8 (36)	2.8	1.0	ปาน กลาง
9. ห้องแยกเพื่อซักประวัติ ผู้ให้บริการ	3.3 (11)	12.9 (43)	51.1 (170)	25.5 (85)	6.9 (23)	2.8	0.9	ปาน กลาง
10. สิ่งอำนวยความสะดวก ในสถานที่ให้บริการ (ห้องน้ำ น้ำดื่ม เก้าอี้ สุขา)	8.7 (29)	10.5 (35)	32.7 (109)	34.5 (115)	13.5 (45)	2.7	1.1	ปาน กลาง
11. ความสะดวกในการ ติดต่อใช้บริการ	6.6 (22)	12.3 (41)	31.5 (105)	36.6 (122)	12.6 (42)	2.6	1.1	ปาน กลาง
12. การช่วยเหลือท่านใน การติดต่อกับองค์กรอื่น เพื่อร่วมแก้ปัญหา	7.8 (26)	10.8 (36)	30.0 (100)	34.5 (115)	16.8 (56)	2.6	1.1	ปาน กลาง
13. อุปกรณ์ – วัสดุ มีความ เหมาะสมเพียงพอต่อการ ให้บริการ	6.0 (20)	7.2 (24)	39.6 (132)	37.5 (125)	9.6 (32)	2.6	1.0	ปาน กลาง
14. การชี้แจง แนะนำและ ตอบข้อซักถามของ เจ้าหน้าที่	8.4 (28)	7.8 (26)	27.3 (91)	38.7 (129)	17.7 (59)	2.5	1.1	น้อย
15. ความกระตือรือร้น เต็มใจให้บริการ	9.0 (30)	6.3 (21)	27.9 (93)	36.9 (123)	19.8 (66)	2.5	1.1	น้อย

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัญหาที่พบ	ระดับความคิดเห็น					- X	S.D	แปล ผล
	มากที่สุด (%/N)	มาก (%/N)	ปาน กลาง (%/N)	น้อย (%/N)	น้อย ที่สุด (%/N)			
16. เอกสารที่ใช้ในการติดต่อมีความยุ่งยากซับซ้อน	1.8 (6)	10.8 (36)	37.2 (124)	37.2 (124)	12.9 (43)	2.5	0.9	น้อย
17. ความยุ่งยาก เงื่อนไขกฎระเบียบในการให้บริการ	1.8 (6)	13.5 (45)	34.2 (114)	37.8 (126)	12.3 (41)	2.5	0.9	น้อย
18. เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการให้บริการ	8.9 (29)	3.3 (11)	27.9 (93)	42.0 (140)	18.0 (60)	2.4	1.1	น้อย
19. กิริยามารยาทในการพูดจาของเจ้าหน้าที่ และความพร้อมในการบริการ	8.7 (29)	5.7 (19)	24.3 (81)	42.3 (141)	18.9 (63)	2.4	1.1	น้อย
20. ความล่าช้าในการทำงานของเจ้าหน้าที่	1.8 (6)	4.8 (16)	27.9 (93)	39.9 (133)	25.5 (85)	2.2	0.9	น้อย
21. การเลือกปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการ	1.5 (5)	2.7 (9)	24.9 (83)	44.1 (147)	26.7 (89)	2.1	0.9	น้อย
รวมค่าเฉลี่ย						3.1	1.12	ปาน กลาง

4.5 ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน ในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน ในกรุงเทพมหานคร มีตัวแปร จำนวน 12 ตัว ประกอบด้วย ตัวแปรต้น (ปัจจัย)

จำนวน 11 ตัวแปร คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ครอบครัว ภาระค่าใช้จ่าย จำนวนสมาชิกที่อุปการะ ระยะเวลาที่คิดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์ ผลรวมการรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร และผลรวมความต้องการบริการทางสังคม และตัวแปรตาม จำนวน 4 ตัวแปร คือ ปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ และด้านประชาสัมพันธ์ ผลการศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ และความต้องการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว กับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการ (ด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ)

1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ พบว่าเพศกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เพศที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ เพศชาย จำนวน 67 คน ร้อยละ 50.4 รองลงมา เพศหญิง จำนวน 66 คน ร้อยละ 49.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ	หญิง	44.0 (22)	49.6 (66)	55.4 (62)	23.5 (8)	.0 (0)	47.4 (158)
	ชาย	56.0 (28)	50.4 (67)	44.6 (50)	76.5 (26)	100.0 (4)	52.6 (175)
รวม		100.0 (50)	100.0 (133)	100.0 (112)	100.0 (34)	100.0 (4)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 14.71 \quad df = 4 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.005^*$$

2) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ พบว่า อายุกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า อายุกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ	20 - 29	4.0 (2)	6.0 (8)	11.6 (13)	2.9 (1)	.0 (0)	7.2 (24)
	30 - 39	20.0 (10)	33.1 (44)	25.9 (29)	35.3 (12)	50.0 (2)	29.1 (97)
	40 - 49	34.0 (17)	36.1 (48)	30.4 (34)	35.3 (12)	.0 (0)	33.3 (111)
	50 - 59	28.0 (14)	12.0 (16)	21.4 (24)	17.6 (6)	.0 (0)	18.0 (60)
	60 ปีขึ้นไป	14.0 (7)	12.8 (17)	10.7 (12)	8.8 (3)	50.0 (2)	12.3 (41)
รวม		100.0 (50)	100.0 (133)	100.0 (112)	100.0 (34)	100.0 (4)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 22.88 \quad df = 16 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.12$$

3) ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ พบว่า สถานภาพสมรสกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ สถานภาพสมรสที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการในระดับปานกลางเป็น

ส่วนใหญ่ ได้แก่ สถานภาพโสด จำนวน 52 คน ร้อยละ 46.4 รองลงมา อยู่ด้วยกันโดยไม่สมรส และ หม้ายคู่สมรสเสียชีวิต จำนวน 32 คน ร้อยละ 28.6 สมรส (จดทะเบียน) และ หย่าร้าง/ เลิกร้าง / แยกกันอยู่ จำนวน 28 คน ร้อยละ 25.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สถานภาพ สมรส	โสด	20.0 (10)	30.8 (41)	46.4 (52)	29.4 (10)	50.0 (2)	34.5 (115)
	สมรส (จด ทะเบียน)	20.0 (10)	33.1 (44)	25.9 (29)	35.3 (12)	50.0 (2)	29.1 (97)
	อยู่ ด้วยกัน โดยไม่ สมรส	18.0 (9)	20.3 (27)	14.3 (16)	17.6 (6)	50.0 (2)	18.0 (60)
	หย่าร้าง/ เลิกร้าง/ แยกกัน อยู่	38.0 (19)	18.8 (25)	12.5 (14)	23.5 (8)	.0 (0)	19.8 (66)
	หม้ายคู่ สมรส เสียชีวิต	20.0 (10)	18.0 (24)	14.3 (16)	26.5 (9)	.0 (0)	17.7 (59)
	รวม	100.0 (50)	100.0 (133)	100.0 (112)	100.0 (34)	100.0 (4)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 32.97 \quad df = 16 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.007^*$$

4) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ พบว่า ระดับการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า ระดับการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

ตัวแปร	ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม	
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ระดับการศึกษา	ไม่ได้รับการศึกษา	8.0 (4)	3.0 (4)	2.7 (3)	8.8 (3)	.0 (0)	4.2 (14)
	ประถมศึกษา	32.0 (16)	44.4 (59)	43.8 (49)	35.3 (12)	50.0 (2)	41.4 (138)
	มัธยมศึกษาตอนต้น	44.0 (22)	32.3 (43)	29.5 (33)	32.4 (11)	50.0 (2)	33.3 (111)
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า	10.0 (5)	6.0 (8)	15.2 (17)	11.8 (4)	.0 (0)	10.2 (34)
	อนุปริญญา/ประกาศนียบัตร	2.0 (1)	12.8 (17)	6.2 (7)	5.9 (2)	.0 (0)	8.1 (27)
	ปริญญาตรี	4.0 (2)	0.8 (1)	1.8 (2)	5.9 (2)	.0 (0)	2.1 (7)

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ตัวแปร		ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	อื่น ๆ	.0 (0)	0.8 (1)	0.9 (1)	.0 (0)	.0 (0)	0.6 (2)
รวม		100.0 (50)	100.0 (133)	100.0 (112)	100.0 (34)	100.0 (4)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 26.73 \quad df = 24 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.317$$

5) ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ พบว่า อาชีพกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า อาชีพกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	16.0 (8)	25.6 (34)	33.9 (38)	41.2 (14)	.0 (0)	28.8 (94)
	รับจ้างทั่วไป	58.0 (29)	50.4 (67)	49.1 (55)	44.1 (15)	100.0 (4)	51.1 (170)

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ตัวแปร		ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	เกษตรกร	.0 (0)	0.8 (1)	2.7 (3)	.0 (0)	.0 (0)	1.2 (4)
	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	4.0 (2)	1.5 (2)	1.8 (2)	.0 (0)	.0 (0)	1.8 (6)
	ลูกจ้างเอกชน	6.0 (3)	6.8 (9)	2.7 (3)	.0 (0)	.0 (0)	4.5 (15)
	ค้าขาย /ธุรกิจส่วนตัว	14.0 (7)	12.8 (17)	8.9 (10)	14.7 (5)	.0 (0)	11.7 (39)
	อื่น ๆ	2.0 (1)	2.3 (3)	0.9 (1)	.0 (0)	.0 (0)	1.5 (5)
รวม		100.0 (50)	100.0 (133)	100.0 (112)	100.0 (34)	100.0 (4)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 23.15 \quad df = 24 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.511$$

6) ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ
พบว่า รายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า รายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการไม่มีความ
เกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้ ครอบครัว	0 – 5,000 บาท	84.0 (42)	69.9 (93)	73.0 (82)	88.0 (30)	100.0 (4)	75.4 (251)
	5,001 – 10,000 บาท	14.0 (7)	30.1 (40)	25.9 (29)	11.8 (4)	.0 (0)	24.0 (80)
	มากกว่า 10,000 บาท	2.0 (1)	.0 (0)	0.9 (1)	.0 (0)	.0 (0)	0.6 (2)
รวม		100.0 (50)	100.0 (133)	100.0 (112)	100.0 (34)	100.0 (4)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 12.34 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.137$$

7) ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ พบว่า ภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า ภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภาระ ค่าใช้จ่าย	ไม่ เพียงพอมี หนี้สิน	94.0 (47)	91.7 (122)	81.2 (91)	94.1 (32)	100.0 (4)	88.9 (296)
	เพียงพอ	2.0 (1)	6.0 (8)	15.2 (17)	2.9 (1)	.0 (0)	8.1 (27)
	อื่นๆ	4.0 (2)	2.3 (3)	3.6 (4)	2.9 (1)	.0 (0)	3.0 (10)
รวม		100.0 (50)	100.0 (133)	100.0 (112)	100.0 (34)	100.0 (4)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 13.19 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.106$$

8) ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ พบว่า จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ จำนวนสมาชิกที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการในระดับน้อย เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะ 1 – 4 คน จำนวน 108 คน ร้อยละ 81.2 รองลงมา ไม่มีสมาชิกในความอุปการะ จำนวน 13 คน ร้อยละ 9.8 จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะ 5 - 7 คน จำนวน 12 คน ร้อยละ 9.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะ	ไม่มีผู้อยู่ในอุปการะ	22.0 (11)	9.8 (13)	4.5 (5)	14.7 (5)	.0 (0)	10.2 (34)
	จำนวน 1 – 4 คน	72.0 (36)	81.2 (108)	83.9 (94)	61.8 (21)	100.0 (4)	79.0 (263)
	จำนวน 5 – 7 คน	6.0 (3)	9.0 (12)	11.6 (13)	23.5 (8)	.0 (0)	10.8 (36)
รวม		100.0 (50)	100.0 (133)	100.0 (112)	100.0 (34)	100.0 (4)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 20.82 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.008$$

9) ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ พบว่า ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์ที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์ 0 – 10 ปี จำนวน 106 คน ร้อยละ 79.7 รองลงมา 11 – 20 ปี จำนวน 26 คน ร้อยละ 19.5 (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17
ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์
กับปัญหาปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระยะเวลา ที่ติดเชื้อ เอชไอวี/ ป่วยโรค เอดส์	0 – 10 ปี	96.0 (48)	79.7 (106)	77.7 (87)	67.6 (23)	50.0 (2)	79.9 (266)
	11 – 20 ปี	4.0 (2)	19.5 (26)	19.6 (22)	32.4 (11)	50.0 (2)	18.9 (63)
	มากกว่า 20 ปี	.0 (0)	0.8 (1)	2.7 (3)	.0 (0)	.0 (0)	1.2 (4)
รวม		100.0 (50)	100.0 (133)	100.0 (112)	100.0 (34)	100.0 (4)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 17.32 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.027$$

10) ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์กับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์กับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ พบว่า ผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์กับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการในระดับน้อย เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว จำนวน 50 คน ร้อยละ 37.6 รองลงมา การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ จำนวน 25 คน ร้อยละ 18.8 การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานคุ้มครอง/สถานสงเคราะห์ จำนวน 18 คน ร้อยละ 13.5 การสงเคราะห์เด็ก ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ และการฝึกอาชีพระยะสั้น จำนวน อย่างละ 16 ราย ร้อยละ 12.0 การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ จำนวน 8 คน ร้อยละ 6.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18
ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ฯ
กับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ฯ	1	66.0 (33)	37.6 (50)	25.9 (29)	29.4 (10)	.0 (0)	36.6 (122)
	2	4.0 (2)	12.0 (16)	15.2 (17)	14.7 (5)	50.0 (2)	12.6 (42)
	3	6.0 (3)	18.8 (25)	29.5 (33)	29.4 (10)	.0 (0)	12.6 (42)
	4	8.0 (4)	13.5 (18)	22.3 (25)	8.8 (3)	50.0 (2)	15.6 (52)
	5	8.0 (4)	6.0 (8)	2.7 (3)	.0 (0)	.0 (0)	4.5 (15)
	6	8.0 (4)	12.0 (16)	4.5 (5)	17.6 (6)	.0 (0)	9.3 (31)
รวม		100.0 (50)	100.0 (133)	100.0 (112)	100.0 (34)	100.0 (4)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 57.61 \quad df = 20 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.000$$

- หมายเหตุ
1. คือ การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและครอบครัว
 2. คือ การสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอชไอวี
 3. คือ การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอชไอวี
 4. คือ การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานคุ้มครอง/สถานสงเคราะห์
 5. คือ การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์
 6. คือ การฝึกอาชีพระยะสั้น

11) ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ พบว่า ความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ความต้องการบริการทางสังคมที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการในระดับน้อย เป็นส่วนใหญ่ ผลรวมค่าคะแนนความต้องการ 41 – 60 คะแนน จำนวน 109 คน ร้อยละ 82.0 รองลงมา ค่าคะแนน 61 – 80 คะแนน จำนวน 13 คน ร้อยละ 26.0 ค่าคะแนน 21 – 40 คะแนน จำนวน 2 คน ร้อยละ 4.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19

ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคม
กับปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

ตัวแปร	ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ					รวม	
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ผลรวม ความ ต้องการ บริการ ทางสังคม	ค่า คะแนน 21 - 40	4.0 (2)	3.8 (5)	4.5 (5)	5.9 (2)	.0 (0)	4.2 (14)
	ค่า คะแนน 41 - 60	70.0 (35)	82.0 (109)	71.4 (80)	17.6 (6)	100.0 (4)	70.3 (234)
	ค่า คะแนน 61 - 80	26.0 (13)	14.3 (19)	24.1 (27)	76.5 (26)	.0 (0)	25.5 (85)
รวม	100.0 (50)	100.0 (133)	100.0 (112)	100.0 (34)	100.0 (4)	100.0 (333)	

$$\chi^2 = 59.26 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.000$$

2. ข้อมูลพื้นฐาน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ และความต้องการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว กับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการ (ด้านขั้นตอนการให้บริการ)

1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่า เพศกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า เพศกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ	หญิง	50.0 (13)	56.0 (42)	41.9 (52)	47.4 (46)	45.5 (5)	47.4 (158)
	ชาย	50.0 (13)	44.0 (33)	58.1 (72)	52.6 (51)	54.5 (6)	52.6 (175)
รวม		100.0 (26)	100.0 (75)	100.0 (124)	100.0 (97)	100.0 (11)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 3.80 \quad df = 4 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.434$$

2) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการพบว่า อายุกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ อายุที่ต่างกัน มีผลกับระดับด้านขั้นตอนการให้บริการต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ด้านขั้นตอนการให้บริการในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ อายุระหว่าง 30 – 39 ปี จำนวน 43 คน ร้อยละ 34.7 รองลงมา อายุระหว่าง 40 – 49 ปี จำนวน 38 คน ร้อยละ 30.6 อายุระหว่าง 50 – 59 ปี จำนวน 25 คน ร้อยละ 20.0 อายุระหว่าง 20 – 29 ปี จำนวน 11 คน ร้อยละ 8.9 และอายุระหว่าง 60 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน ร้อยละ 5.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21
ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ	20 - 29	7.7 (2)	1.3 (1)	8.9 (11)	10.3 (10)	.0 (0)	7.2 (24)
	30 - 39	23.1 (6)	24.0 (18)	34.7 (43)	25.8 (25)	45.5 (5)	29.1 (97)
	40 - 49	42.3 (11)	46.7 (35)	30.6 (38)	25.8 (25)	18.2 (2)	33.3 (111)
	50 - 59	7.7 (2)	17.3 (13)	20.2 (25)	18.6 (18)	18.2 (2)	18.0 (60)
	60 ปีขึ้นไป	19.2 (5)	10.7 (8)	5.6 (7)	19.6 (7)	18.2 (2)	12.3 (41)
รวม		100.0 (26)	100.0 (75)	100.0 (124)	100.0 (97)	100.0 (11)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 29.20 \quad df = 16 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.023^*$$

3) ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่า สถานภาพสมรสกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ สถานภาพสมรสที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ สถานภาพโสด จำนวน 48 คน ร้อยละ 38.7 รองลงมา อยู่ด้วยกันโดยไม่สมรส จำนวน 25 คน ร้อยละ 20.2 หม้ายคู่สมรสเสียชีวิตจำนวน 18 ร้อยละ 14.5 สมรส (จดทะเบียน) จำนวน 17 คน ร้อยละ 13.7 และ หย่าร้าง/ เลิกร้าง / แยกกันอยู่ จำนวน 16 คน ร้อยละ 12.9 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สถานภาพ สมรส	โสด	11.5 (3)	28.0 (21)	38.7 (48)	38.1 (37)	54.5 (6)	34.5 (115)
	สมรส (จดทะเบียน)	11.5 (3)	2.7 (2)	13.7 (17)	11.3 (11)	.0 (0)	9.9 (33)
	อยู่ ด้วยกัน โดยไม่ สมรส	30.8 (8)	16.0 (12)	20.2 (25)	13.4 (13)	18.2 (2)	18.0 (60)
	หย่าร้าง / เลิกร้าง / แยกกัน อยู่	26.9 (7)	41.3 (31)	12.9 (16)	10.3 (10)	18.2 (2)	19.8 (66)
	หม้ายคู่ สมรส เสียชีวิต	19.2 (5)	12.0 (9)	14.5 (18)	26.8 (26)	9.1 (1)	17.7 (59)
	รวม	100.0 (26)	100.0 (75)	100.0 (124)	100.0 (97)	100.0 (11)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 51.02 \quad df = 16 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.000^*$$

4) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ
พบว่า ระดับการศึกษากับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า ระดับการศึกษากับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	ไม่ได้รับการศึกษา	11.5 (3)	2.7 (2)	4.8 (6)	3.1 (3)	.0 (0)	4.2 (14)
	ประถมศึกษา	3.08 (8)	42.7 (32)	41.1 (51)	42.3 (41)	54.5 (6)	41.4 (138)
	มัธยมศึกษาตอนต้น	34.6 (9)	45.3 (34)	31.5 (39)	24.7 (24)	45.5 (5)	33.3 (111)
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า	11.5 (3)	5.3 (4)	11.3 (14)	13.4 (13)	.0 (0)	10.2 (34)
	อนุปริญญา/ประกาศนียบัตร	3.8 (1)	4.0 (3)	9.7 (12)	11.3 (11)	.0 (0)	8.1 (27)
	ปริญญาตรี	7.7 (2)	.0 (0)	1.6 (2)	3.1 (3)	.0 (0)	2.1 (7)
	อื่น ๆ	.0 (0)	.0 (0)	.0 (0)	2.1 (2)	.0 (0)	0.6 (2)
รวม		100.0 (26)	100.0 (75)	100.0 (124)	100.0 (97)	100.0 (11)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 31.67 \quad df = 24 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.135$$

5) ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่า อาชีพกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ อาชีพที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ อาชีพ รับจ้างทั่วไป จำนวน 68 คน ร้อยละ 54.8 รองลงมา ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 33 คน ร้อยละ 26.6 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 15 ร้อยละ 12.1 เกษตรกร และ ลูกจ้างในหน่วยงานภาคเอกชน อย่างละจำนวน 2 คน ร้อยละ 1.6 และ ข้าราชการ/ลูกจ้างในส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 3 คน ร้อยละ 2.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

ตัวแปร	ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม	
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
อาชีพ	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	15.4 (4)	18.7 (14)	26.6 (33)	42.3 (41)	18.2 (2)	28.8 (94)
	รับจ้างทั่วไป	38.5 (10)	61.3 (46)	54.8 (68)	39.2 (38)	72.7 (8)	51.1 (170)
	เกษตรกร	.0 (0)	.0 (0)	1.6 (2)	2.1 (2)	.0 (0)	1.2 (4)
	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	3.8 (1)	2.7 (2)	2.4 (3)	.0 (0)	.0 (0)	1.8 (6)
	ลูกจ้างเอกชน	11.5 (3)	2.7 (2)	1.6 (2)	7.2 (7)	9.1 (1)	4.5 (15)
	ค้าขาย /ธุรกิจส่วนตัว	26.9 (7)	10.7 (8)	12.1 (15)	9.3 (9)	.0 (0)	11.7 (39)

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	อื่น ๆ	3.8 (1)	4.0 (3)	12.1 (15)	9.3 (9)	.0 (0)	1.5 (5)
รวม		100.0 (26)	100.0 (75)	100.0 (124)	100.0 (97)	100.0 (11)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 43.78 \quad df = 24 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.008^*$$

6) ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่า รายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า รายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้ ครอบครัว	0 – 5,000 บาท	65.4 (17)	80.0 (60)	71.0 (88)	80.4 (78)	72.7 (8)	75.4 (251)
	5,001 – 10,000 บาท	34.6 (9)	18.7 (14)	28.2 (35)	19.6 (19)	27.3 (3)	24.0 (80)

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้ ครอบครัว	มากกว่า 10,000 บาท	.0 (0)	1.3 (1)	0.8 (1)	.0 (0)	.0 (0)	0.6 (2)
รวม		100.0 (26)	100.0 (75)	100.0 (124)	100.0 (97)	100.0 (11)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 12.34 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.137$$

7) ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่า ภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ภาระค่าใช้จ่ายที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ ต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการในระดับปานกลางเป็นส่วน ใหญ่ ได้แก่ ภาระค่าใช้จ่าย ไม่เพียงพอ มีหนี้สิน จำนวน 115 คน ร้อยละ 92.7 รองลงมา เพียงพอ จำนวน 8 คน ร้อยละ 6.5 อื่น ๆ จำนวน 1 ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26

ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภาระ ค่าใช้จ่าย	ไม่ เพียงพอมี หนี้สิน	88.5 (23)	96.0 (72)	92.7 (115)	77.3 (75)	100.0 (11)	88.9 (296)
	เพียงพอ	3.8 (1)	2.7 (2)	6.5 (8)	16.5 (16)	.0 (0)	8.1 (27)

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภาระ ค่าใช้จ่าย	อื่น ๆ	7.7 (2)	1.3 (1)	0.8 (1)	6.2 (6)	.0 (0)	3.0 (10)
รวม		100.0 (26)	100.0 (75)	100.0 (124)	100.0 (97)	100.0 (11)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 23.49 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.003^*$$

8) ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่า จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ จำนวนสมาชิกที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะ 1 – 4 คน จำนวน 101 คน ร้อยละ 81.5 รองลงมา จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะ 5 - 7 คน จำนวน 16 คน ร้อยละ 12.9 ไม่มีสมาชิกในความอุปการะ จำนวน 7 คน ร้อยละ 5.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวน สมาชิกที่ ต้อง อุปการะ	ไม่มีผู้อยู่ ใน อุปการะ	34.6 (9)	13.3 (10)	5.6 (7)	8.2 (8)	.0 (0)	10.2 (34)

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวน สมาชิกที่ ต้อง อุปการะ	จำนวน 1 – 4 คน	57.7 (15)	81.3 (61)	81.5 (101)	80.4 (78)	72.7 (8)	79.0 (263)
	จำนวน 5 – 7 คน	7.7 (2)	5.3 (4)	12.9 (16)	11.3 (11)	27.3 (3)	10.8 (36)
รวม		100.0 (26)	100.0 (75)	100.0 (124)	100.0 (97)	100.0 (11)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 27.22 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.001^*$$

9) ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่า ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์ที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ ต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์ 0 – 10 ปี จำนวน 99 คน ร้อยละ 79.8 รองลงมา 11 – 20 ปี จำนวน 25 คน ร้อยละ 20.2 (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระยะเวลา ที่ติดเชื้อ เอชไอวี/ ป่วยโรค เอดส์	0 – 10 ปี	88.5 (23)	85.3 (64)	79.8 (99)	77.3 (75)	45.5 (5)	79.9 (266)
	11 – 20 ปี	11.5 (3)	13.3 (10)	20.2 (25)	19.6 (19)	54.5 (6)	18.9 (63)
	มากกว่า 20 ปี	.0 (0)	1.3 (1)	.0 (0)	3.1 (3)	.0 (0)	1.2 (4)
รวม		100.0 (26)	100.0 (75)	100.0 (124)	100.0 (97)	100.0 (11)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 16.55 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.035^*$$

10) ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์กับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์กับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่า ผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์กับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว จำนวน 43 คน ร้อยละ 34.7 รองลงมา การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ และการสงเคราะห์เด็กเข้าสถานคุ้มครอง/สถานสงเคราะห์ อย่างละ จำนวน 22 คน ร้อยละ 17.7 การสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ จำนวน 19 คน ร้อยละ 15.3 การฝึกอาชีพระยะสั้น จำนวนอย่างละ 13 ราย ร้อยละ 10.5 การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ จำนวน 5 คน ร้อยละ 4.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29
ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ฯ
กับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ฯ	1	46.2 (12)	46.7 (35)	34.7 (43)	33.0 (32)	.0 (0)	36.6 (122)
	2	3.8 (1)	12.0 (9)	15.3 (19)	7.2 (7)	54.5 (6)	12.6 (42)
	3	.0 (0)	20.0 (15)	17.7 (22)	32.0 (31)	27.3 (3)	21.3 (71)
	4	15.4 (4)	8.0 (6)	17.7 (22)	18.6 (18)	18.2 (2)	15.6 (52)
	5	19.2 (5)	2.7 (2)	4.0 (5)	3.1 (3)	.0 (0)	4.5 (15)
	6	15.4 (4)	10.7 (8)	10.5 (13)	6.2 (6)	.0 (0)	9.3 (31)
รวม		100.0 (26)	100.0 (75)	100.0 (124)	100.0 (97)	100.0 (11)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 60.00 \quad df = 20 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.000^*$$

- หมายเหตุ
1. คือ การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและครอบครัว
 2. คือ การสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอชไอวี
 3. คือ การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอชไอวี
 4. คือ การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานคุ้มครอง/สถานสงเคราะห์
 5. คือ การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์
 6. คือ การฝึกอาชีพระยะสั้น

11) ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่า ความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ความต้องการบริการทางสังคมที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ผลรวมค่าคะแนนความต้องการ 41 – 60 คะแนน จำนวน 105 คน ร้อยละ 84.7 รองลงมา ค่าคะแนน 61 – 80 คะแนน จำนวน 16 คน ร้อยละ 12.9 ค่าคะแนน 21 – 40 คะแนน จำนวน 3 คน ร้อยละ 2.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30

ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ผลรวม ความ ต้องการ บริการ ทางสังคม	ค่า คะแนน 21 - 40	7.7 (2)	5.3 (4)	2.4 (3)	5.2 (5)	.0 (0)	4.2 (14)
	ค่า คะแนน 41 - 60	46.2 (12)	70.7 (53)	84.7 (105)	58.8 (57)	63.6 (7)	70.3 (234)
	ค่า คะแนน 61 - 80	46.2 (12)	24.0 (18)	12.9 (16)	36.1 (35)	36.4 (4)	25.5 (85)
รวม		100.0 (26)	100.0 (75)	100.0 (124)	100.0 (97)	100.0 (11)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 27.19 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.001^*$$

3. ข้อมูลพื้นฐาน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ และความต้องการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว กับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการ (ด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่)

1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ พบว่า เพศกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เพศที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ จากการวิเคราะห์พบว่า ด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ เพศหญิง จำนวน 76 คน ร้อยละ 54.3 รองลงมา เพศชาย จำนวน 64 คน ร้อยละ 45.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

ตัวแปร		ปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ	หญิง	38.9 (7)	51.7 (30)	54.3 (76)	42.9 (45)	.0 (0)	47.4 (158)
	ชาย	61.1 (11)	48.3 (28)	45.7 (64)	57.1 (60)	100.0 (12)	52.6 (175)
รวม		100.0 (18)	100.0 (58)	100.0 (140)	100.0 (105)	100.0 (12)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 15.30 \quad df = 4 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.004^*$$

2) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ พบว่า อายุกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า อายุกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

ตัวแปร		ปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ	20 - 29	11.1 (2)	8.6 (5)	6.4 (9)	6.7 (7)	8.3 (1)	7.2 (24)
	30 - 39	27.8 (5)	39.7 (23)	27.1 (38)	27.6 (29)	16.7 (2)	29.7 (97)
	40 - 49	27.8 (5)	25.9 (15)	35.0 (49)	38.1 (40)	16.7 (2)	33.3 (111)
	50 - 59	5.6 (1)	15.5 (9)	16.4 (23)	21.0 (22)	41.7 (5)	18.0 (60)
	60 ปีขึ้นไป	27.8 (5)	10.3 (6)	15.0 (21)	6.7 (7)	16.7 (2)	12.3 (41)
รวม		100.0 (18)	100.0 (58)	100.0 (140)	100.0 (105)	100.0 (12)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 20.40 \quad df = 16 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.203$$

3) ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ พบว่า สถานภาพสมรสกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า สถานภาพสมรสกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สถานภาพสมรส	โสด	27.8 (5)	29.3 (17)	35.0 (49)	35.2 (37)	58.3 (7)	34.5 (115)
	สมรส (จดทะเบียน)	22.2 (4)	10.3 (6)	9.3 (13)	9.5 (10)	.0 (0)	9.9 (33)
	อยู่ด้วยกัน โดยไม่สมรส	16.7 (3)	20.7 (12)	17.1 (24)	16.2 (17)	33.3 (4)	18.0 (60)
	หย่าร้าง / เลิกร้าง / แยกกันอยู่	5.6 (1)	24.1 (14)	22.9 (32)	18.1 (19)	.0 (0)	19.8 (66)
	หม้ายคู่สมรส เสียชีวิต	27.8 (5)	15.5 (9)	15.7 (22)	21.0 (22)	8.3 (1)	17.7 (59)
	รวม	100.0 (18)	100.0 (58)	100.0 (140)	100.0 (105)	100.0 (12)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 17.08 \quad df = 16 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.381$$

4) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ พบว่า ระดับการศึกษากับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ จากการวิเคราะห์พบว่า ด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ประถมศึกษา จำนวน 60 คน ร้อยละ 42.9 รองลงมา มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 47 คน ร้อยละ 33.6 มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า จำนวน 14 คน ร้อยละ 10.0 อนุปริญญา/ประกาศนียบัตร จำนวน 12 คน ร้อยละ 8.6 และไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 7 คน ร้อยละ 5.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

ตัวแปร	ด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่					รวม	
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ระดับการศึกษา	ไม่ได้รับการศึกษา	.0 (0)	6.9 (4)	5.0 (7)	2.9 (3)	.0 (0)	4.2 (14)
	ประถมศึกษา	50.0 (9)	46.6 (27)	42.9 (60)	35.2 (37)	41.7 (5)	41.4 (138)
	มัธยมศึกษาตอนต้น	33.3 (6)	19.0 (11)	33.6 (47)	40.0 (42)	41.7 (5)	33.3 (111)
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ เทียบเท่า	5.6 (1)	3.4 (2)	10.0 (14)	14.3 (15)	16.7 (2)	10.2 (34)
	อนุปริญญา/ ประกาศนียบัตร	.0 (0)	15.5 (9)	8.6 (12)	5.7 (6)	.0 (0)	8.1 (27)
	ปริญญาตรี	11.1 (2)	5.2 (3)	.0 (0)	1.9 (2)	.0 (0)	2.1 (7)

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

ตัวแปร		ด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	อื่น ๆ	.0 (0)	3.4 (2)	.0 (0)	.0 (0)	.0 (0)	0.6 (2)
รวม		100.0 (18)	100.0 (58)	100.0 (140)	100.0 (105)	100.0 (12)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 44.47 \quad df = 24 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.007^*$$

5) ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ พบว่า อาชีพกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ อาชีพที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ จากการวิเคราะห์พบว่า ด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 82 คน ร้อยละ 58.6 รองลงมา ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 29 คน ร้อยละ 20.7 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 16 คน ร้อยละ 11.4 ลูกจ้างในหน่วยงานเอกชน จำนวน 5 คน ร้อยละ 3.6 อื่น ๆ จำนวน 4 คน ร้อยละ 2.9 เกษตรกรและข้าราชการ/ลูกจ้างในส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ อย่างละ จำนวน 2 คน ร้อยละ 1.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.35

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

ตัวแปร		ปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	16.7 (3)	44.8 (26)	20.7 (29)	28.6 (30)	50.0 (6)	28.2 (94)
	รับจ้างทั่วไป	27.8 (5)	36.2 (21)	58.6 (82)	53.3 (56)	50.0 (6)	51.1 (170)
	เกษตรกร	5.6 (1)	1.7 (1)	1.4 (2)	.0 (0)	.0 (0)	1.2 (4)
	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	5.6 (1)	1.7 (1)	1.4 (2)	1.9 (2)	.0 (0)	1.8 (0)
	ลูกจ้างเอกชน	22.2 (4)	10.3 (6)	3.6 (5)	.0 (0)	.0 (0)	4.5 (15)
	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	22.2 (4)	3.4 (2)	11.4 (16)	16.2 (17)	.0 (0)	11.7 (39)
	อื่น ๆ	.0 (0)	1.7 (1)	2.9 (4)	.0 (0)	.0 (0)	1.5 (5)
รวม	100.0 (18)	100.0 (58)	100.0 (140)	100.0 (105)	100.0 (12)	100.0 (333)	

$$\chi^2 = 58.12 \quad df = 24 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.000^*$$

6) ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ พบว่า รายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า รายได้ครอบครัวกับปัญหาด้าน
 อำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.36

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

ตัวแปร		ปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้ ครอบครัว	0 – 5,000 บาท	66.7 (12)	70.7 (41)	77.1 (108)	75.2 (79)	91.7 (11)	75.4 (251)
	5,001 – 10,000 บาท	33.3 (6)	27.6 (16)	22.1 (31)	24.8 (26)	8.3 (1)	24.0 (80)
	มากกว่า 10,000 บาท	.0 (0)	1.7 (1)	0.7 (1)	.0 (0)	.0 (0)	0.6 (2)
รวม		100.0 (18)	100.0 (58)	100.0 (140)	100.0 (105)	100.0 (12)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 5.31 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.724$$

7) ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวก
 อุปกรณ์สถานที่ พบว่า ภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่
 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ภาระค่าใช้จ่ายที่ต่างกัน มีผลกับ
 ระดับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ จากการวิเคราะห์พบว่า ด้านอำนวยความ
 สะดวกอุปกรณ์สถานที่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ไม่เพียงพอ มีหนี้สิน จำนวน 128
 คน ร้อยละ 91.4 รองลงมา เพียงพอ จำนวน 9 คน ร้อยละ 6.4 อื่น ๆ จำนวน 3 คน ร้อยละ 2.1
 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37

ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณื

ตัวแปร		ปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณืสถานที่					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภาระ ค่าใช้จ่าย	ไม่ เพียงพอมี หนี้สิน	72.2 (13)	86.2 (50)	91.4 (128)	88.6 (93)	100.0 (12)	88.9 (296)
	เพียงพอ	27.8 (5)	12.1 (7)	6.4 (9)	5.7 (6)	.0 (0)	8.1 (27)
	อื่นๆ	.0 (0)	1.7 (1)	2.1 (3)	5.7 (6)	.0 (0)	3.0 (10)
รวม		100.0 (18)	100.0 (58)	100.0 (140)	100.0 (105)	100.0 (12)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 16.92 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.031^*$$

8) ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณื สถานที่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณืสถานที่ พบว่า จำนวนสมาชิกกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณืสถานที่ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า จำนวนสมาชิกกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณืสถานที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปการะ

ตัวแปร		ปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปการะสถานที่					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะ	ไม่มีผู้อยู่ในอุปการะ	5.6 (1)	3.4 (2)	10.0 (14)	15.2 (16)	8.3 (1)	10.2 (34)
	จำนวน 1 – 4 คน	88.9 (16)	89.7 (52)	78.6 (110)	70.5 (74)	91.7 (11)	79.0 (263)
	จำนวน 5 – 7 คน	5.6 (1)	6.9 (4)	11.4 (16)	14.3 (15)	.0 (0)	10.8 (36)
รวม		100.0 (18)	100.0 (58)	100.0 (140)	100.0 (105)	100.0 (12)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 11.70 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.165$$

9) ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปการะ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปการะสถานที่ พบว่า ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปการะสถานที่ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์ที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปการะสถานที่ต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์ 0 – 10 ปี จำนวน 112 คน ร้อยละ 80.0 รองลงมา 11 – 20 ปี จำนวน 28 คน ร้อยละ 20.0 (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39
ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์
กับปัญหาด้านอำนาจความสะอาดอุปกรณ์สถานที่

ตัวแปร		ปัญหาด้านอำนาจความสะอาดอุปกรณ์สถานที่					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระยะเวลา ที่ติดเชื้อ เอชไอวี/ ป่วยโรค เอดส์	0 – 10 ปี	88.9 (16)	63.8 (37)	80.0 (112)	86.7 (91)	83.3 (10)	79.9 (266)
	11 – 20 ปี	5.6 (1)	31.0 (18)	20.0 (28)	13.3 (14)	16.7 (2)	18.9 (63)
	มากกว่า 20 ปี	5.6 (1)	5.2 (3)	.0 (0)	.0 (0)	.0 (0)	1.2 (4)
รวม		100.0 (18)	100.0 (58)	100.0 (140)	100.0 (105)	100.0 (12)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 24.28 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.002^*$$

10) ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ฯกับปัญหาด้านอำนาจความสะอาดอุปกรณ์สถานที่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ฯกับปัญหาด้านอำนาจความสะอาดอุปกรณ์สถานที่ พบว่า ผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ฯกับปัญหาด้านอำนาจความสะอาดอุปกรณ์สถานที่ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า ผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ฯกับปัญหาด้านอำนาจความสะอาดอุปกรณ์สถานที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.40

ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ฯ
กับปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

ตัวแปร		ปัญหาด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ผลรวม การรับรู้ เกี่ยวกับ งาน บริการ ของ ศูนย์ฯ	1	50.0 (9)	25.9 (15)	39.3 (55)	34.3 (36)	58.3 (7)	36.6 (122)
	2	.0 (0)	13.8 (8)	10.0 (14)	16.2 (17)	25.0 (3)	12.6 (42)
	3	33.3 (6)	22.4 (13)	20.7 (29)	21.0 (22)	8.3 (1)	21.3 (71)
	4	11.1 (2)	20.7 (12)	23 (16.4)	13.3 (14)	8.3 (1)	15.6 (52)
	5	5.6 (1)	5.2 (3)	3.6 (5)	5.7 (6)	.0 (0)	4.5 (15)
	6	.0 (0)	12.1 (7)	10.0 (14)	9.5 (10)	.0 (0)	9.3 (31)
รวม		100.0 (18)	100.0 (58)	100.0 (140)	100.0 (105)	100.0 (12)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 19.14 \quad df = 20 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.513$$

- หมายเหตุ
1. คือ การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอคส์และครอบครัว
 2. คือ การสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอคส์
 3. คือ การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอคส์
 4. คือ การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานคุ้มครอง/สถานสงเคราะห์
 5. คือ การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์
 6. คือ การฝึกอาชีพระยะสั้น

11) ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ พบว่า ความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ความต้องการบริการทางสังคมที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ผลรวมค่าคะแนนความต้องการ 41 – 60 คะแนน จำนวน 104 คน ร้อยละ 74.3 รองลงมา ค่าคะแนน 61 – 80 คะแนน จำนวน 30 คน ร้อยละ 21.4 ค่าคะแนน 21 – 40 คะแนน จำนวน 6 คน ร้อยละ 4.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.41

ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคม
กับปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่

ตัวแปร	ปัญหาด้านอำนาจความสะดวกอุปกรณ์สถานที่					รวม	
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
ผลรวม ความ ต้องการ บริการ ทางสังคม	ค่า คะแนน 21 - 40	.0 (0)	8.6 (5)	4.3 (6)	2.9 (3)	.0 (0)	4.2 (14)
	ค่า คะแนน 41 - 60	100.0 (18)	74.1 (43)	74.3 (104)	62.9 (66)	25.0 (3)	70.3 (234)
	ค่า คะแนน 61 – 80	.0 (0)	17.2 (10)	21.4 (30)	34.3 (36)	75.0 (9)	25.5 (85)
รวม		100.0 (18)	100.0 (58)	100.0 (140)	100.0 (105)	100.0 (12)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 33.18 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.000^*$$

4. ข้อมูลพื้นฐาน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานบริการ และความต้องการทางสังคม ของ ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว กับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการ (ด้านประชาสัมพันธ์)

1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า เพศกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า เพศกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.42)

ตารางที่ 4.42

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

ตัวแปร		ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ	หญิง	16.7 (1)	42.1 (8)	54.0 (47)	45.5 (65)	47.4 (37)	47.4 (158)
	ชาย	83.3 (5)	57.9 (11)	46.0 (40)	54.5 (78)	52.6 (41)	52.6 (175)
รวม		100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (87)	100.0 (143)	100.0 (78)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 4.23 \quad df = 4 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.375$$

2) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า อายุกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า อายุกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.43
ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัญหาด้านประสาทสัมผัส

ตัวแปร		ปัญหาด้านประสาทสัมผัส					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ	20 - 29	.0 (0)	10.5 (2)	10.3 (9)	4.2 (9)	9.0 (7)	7.2 (24)
	30 - 39	50.0 (3)	42.1 (8)	33.3 (29)	26.6 (38)	24.4 (19)	29.1 (97)
	40 - 49	50.0 (3)	15.8 (3)	24.1 (21)	36.4 (52)	41.0 (32)	33.3 (111)
	50 - 59	.0 (0)	15.8 (3)	23.0 (20)	18.2 (26)	14.1 (11)	18.0 (60)
	60 ปีขึ้นไป	.0 (0)	15.8 (3)	9.2 (8)	14.7 (21)	11.5 (9)	12.3 (41)
รวม		100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (87)	100.0 (143)	100.0 (78)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 19.04 \quad df = 16 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.167$$

3) ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาด้านประสาทสัมผัส

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาด้านประสาทสัมผัสพบว่า สถานภาพสมรสกับปัญหาด้านประสาทสัมผัสมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ สถานภาพสมรสที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านประสาทสัมผัสต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านประสาทสัมผัสในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ สถานภาพโสด จำนวน 36 คน ร้อยละ 41.4 รองลงมา อยู่ด้วยกันโดยไม่สมรส จำนวน 18 คน ร้อยละ 20.7 หย่าร้าง/ เลิกร้าง / แยกกันอยู่ จำนวน 15 คน ร้อยละ 17.2 หม้ายคู่สมรสเสียชีวิต และสมรส (จดทะเบียน) อย่างละ จำนวน 9 ร้อยละ 10.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.44)

ตารางที่ 4.44

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

ตัวแปร		ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สถานภาพ สมรส	โสด	16.7 (1)	31.6 (6)	41.4 (36)	28.0 (40)	41.0 (32)	34.5 (115)
	สมรส (จดทะเบียน)	16.7 (1)	26.3 (5)	10.3 (9)	12.6 (18)	.0 (0)	9.9 (33)
	อยู่ ด้วยกัน โดยไม่ สมรส	66.7 (4)	10.5 (2)	20.7 (18)	16.1 (23)	16.7 (13)	18.0 (60)
	หย่าร้าง / เลิกร้าง / แยกกัน อยู่	.0 (0)	5.3 (1)	17.2 (15)	21.7 (31)	24.4 (19)	19.8 (66)
	หม้ายคู่ สมรส เสียชีวิต	.0 (0)	26.3 (5)	10.3 (9)	21.7 (31)	17.9 (14)	17.7 (59)
	รวม	100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (87)	100.0 (143)	100.0 (78)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 38.30 \quad df = 16 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.001^*$$

4) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ พบว่าระดับการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ประถมศึกษา จำนวน 44 คน ร้อยละ 50.6 รองลงมา มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 18 คน ร้อยละ 20.7 อนุปริญญา/ประกาศนียบัตร จำนวน 12 คน ร้อยละ 13.8 มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า จำนวน 7 คน ร้อยละ 8.0 และไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 6 คน ร้อยละ 6.9 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.45)

ตารางที่ 4.45

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

ตัวแปร		ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	ไม่ได้รับการศึกษา	.0 (0)	5.3 (1)	6.9 (6)	2.8 (4)	3.8 (3)	4.2 (14)
	ประถมศึกษา	33.3 (2)	52.6 (10)	50.6 (44)	36.4 (52)	38.5 (30)	41.4 (138)
	มัธยมศึกษาตอนต้น	16.7 (1)	36.8 (7)	20.7 (18)	37.1 (53)	41.0 (32)	33.3 (111)
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ เทียบเท่า	16.7 (1)	.0 (0)	8.0 (7)	14.0 (20)	7.7 (6)	10.2 (34)
	อนุปริญญา/ ประกาศนียบัตร	.0 (0)	5.3 (1)	13.8 (12)	8.4 (12)	2.6 (2)	8.1 (27)

ตารางที่ 4.45 (ต่อ)

ตัวแปร		ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	33.3 (2)	.0 (0)	.0 (0)	1.4 (2)	3.8 (3)	2.1 (7)
	อื่น ๆ	.0 (0)	.0 (0)	.0 (0)	.0 (0)	2.6 (2)	0.6 (2)
รวม		100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (87)	100.0 (143)	100.0 (78)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 62.95 \quad df = 24 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.000^*$$

5) ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า อาชีพกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ อาชีพที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 70 คน ร้อยละ 49.0 รองลงมา ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 36 คน ร้อยละ 25.2 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 24 ร้อยละ 16.8 ลูกจ้างในหน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 8 คน ร้อยละ 5.6 และ ข้าราชการ/ลูกจ้างในส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 3 คน ร้อยละ 2.1 เกษตรกร จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.7 และอื่น ๆ จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.46)

ตารางที่ 4.46
ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

ตัวแปร		ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	16.7 (1)	31.6 (6)	32.2 (28)	25.2 (36)	29.5 (23)	28.2 (94)
	รับจ้างทั่วไป	16.7 (1)	57.9 (11)	52.9 (46)	49.0 (70)	53.8 (42)	51.1 (170)
	เกษตรกร	.0 (0)	.0 (0)	2.3 (2)	0.7 (1)	1.3 (1)	1.2 (4)
	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	16.7 (1)	.0 (0)	2.3 (2)	2.1 (3)	.0 (0)	1.8 (6)
	ลูกจ้างเอกชน	33.3 (2)	.0 (0)	2.3 (2)	5.6 (8)	3.8 (3)	4.5 (15)
	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	16.7 (1)	5.3 (1)	5.7 (5)	16.8 (24)	10.3 (8)	11.7 (39)
	อื่น ๆ	.0 (0)	5.3 (1)	2.3 (2)	0.7 (1)	1.3 (1)	1.5 (5)
รวม	100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (87)	100.0 (143)	100.0 (78)	100.0 (333)	

$$\chi^2 = 36.92 \quad df = 24 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.045^*$$

6) ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า รายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ รายได้ครอบครัวที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ต่างกันด้วย จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ รายได้

0 – 5,000 บาท จำนวน 110 คน ร้อยละ 76.9 รองลงมา 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 32 คน ร้อยละ 22.4 และ มากกว่า 10,000 บาท จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.47)

ตารางที่ 4.47

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

ตัวแปร		ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้ ครอบครัว	0 – 5,000 บาท	33.3 (2)	47.4 (9)	71.3 (62)	76.9 (110)	87.2 (68)	75.4 (251)
	5,001 – 10,000 บาท	50.0 (3)	52.6 (10)	28.7 (25)	22.4 (32)	12.8 (10)	24.0 (80)
	มากกว่า 10,000 บาท	16.7 (1)	.0 (0)	.0 (0)	0.7 (1)	.0 (0)	0.6 (2)
รวม		100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (87)	100.0 (143)	100.0 (78)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 45.18 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.000^*$$

7) ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ พบว่าภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า ภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.48)

ตารางที่ 4.48

ความสัมพันธ์ระหว่างภาระค่าใช้จ่ายกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

ตัวแปร		ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภาระ ค่าใช้จ่าย	ไม่ เพียงพอมี หนี้สิน	100.0 (6)	84.2 (16)	88.5 (77)	89.5 (128)	88.5 (69)	88.9 (296)
	เพียงพอ	.0 (0)	5.3 (1)	11.5 (10)	6.3 (9)	9.0 (7)	8.1 (27)
	อื่นๆ	.0 (0)	10.5 (2)	.0 (0)	4.2 (6)	2.6 (2)	3.0 (10)
รวม		100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (87)	100.0 (143)	100.0 (78)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 9.80 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.279$$

8) ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.49)

ตารางที่ 4.49

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

ตัวแปร		ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะ	ไม่มีผู้อยู่ในอุปการะ	.0 (0)	5.3 (1)	6.9 (6)	11.9 (17)	12.8 (10)	10.2 (34)
	จำนวน 1 – 4 คน	100.0 (6)	94.7 (18)	80.5 (70)	76.9 (110)	75.6 (59)	79.0 (263)
	จำนวน 5 – 7 คน	.0 (0)	.0 (0)	12.6 (11)	11.2 (16)	11.5 (9)	10.8 (36)
รวม		100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (87)	100.0 (143)	100.0 (78)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 7.09 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.527$$

9) ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.50)

ตารางที่ 4.50

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์กับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

ตัวแปร		ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระยะเวลา ที่ติดเชื้อ เอชไอวี/ ป่วยโรค เอดส์	0 – 10 ปี	100.0 (6)	73.7 (14)	79.3 (69)	81.1 (116)	78.2 (61)	79.9 (266)
	11 – 20 ปี	.0 (0)	26.3 (5)	20.7 (18)	18.2 (26)	17.9 (14)	18.9 (63)
	มากกว่า 20 ปี	.0 (0)	.0 (0)	.0 (0)	0.7 (1)	3.8 (3)	1.2 (4)
รวม		100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (87)	100.0 (143)	100.0 (78)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 8.55 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.382$$

10) ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์กับปัญหา
ด้านประชาสัมพันธ์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์กับ
ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์พบว่า ผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์กับปัญหา
ด้านประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ผลรวมการ
รับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ที่ต่างกัน มีผลกับระดับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ต่างกันด้วย
จากการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ ในระดับมาก เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่
การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว จำนวน 56 คน ร้อยละ 39.2 รองลงมา การสงเคราะห์
เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ จำนวน 28 คน ร้อยละ 19.6
การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานคุ้มครอง/สถานสงเคราะห์ จำนวน 26 คน ร้อยละ 18.2 การสงเคราะห์
เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ จำนวน 14 คน ร้อยละ 9.8 การฝึกอาชีพระยะสั้น จำนวน
อย่างละ 13 ราย ร้อยละ 9.1 การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ จำนวน 6 คน ร้อยละ 4.2 ตามลำดับ
(ตารางที่ 4.51)

ตารางที่ 4.51
ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ฯ
กับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการ

ตัวแปร		ปัญหาด้านขั้นตอนการให้บริการ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ผลรวม การรับรู้ เกี่ยวกับ งาน บริการ ของ ศูนย์ฯ	1	50.0 (3)	36.8 (7)	31.0 (27)	39.2 (56)	37.2 (29)	36.6 (122)
	2	16.7 (1)	.0 (0)	20.7 (18)	9.8 (14)	11.5 (9)	12.6 (42)
	3	.0 (0)	21.1 (4)	19.5 (17)	19.6 (28)	28.2 (22)	21.3 (71)
	4	16.7 (1)	.0 (0)	18.4 (16)	18.2 (26)	11.5 (9)	15.6 (52)
	5	16.7 (1)	21.1 (4)	2.3 (2)	4.2 (6)	2.6 (2)	4.5 (15)
	6	.0 (0)	21.1 (4)	8.0 (7)	9.1 (13)	9.0 (7)	9.3 (31)
รวม		100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (87)	100.0 (143)	100.0 (78)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 36.10 \quad df = 20 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.015^*$$

- หมายเหตุ
1. คือ การสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและครอบครัว
 2. คือ การสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอชไอวี
 3. คือ การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอชไอวี
 4. คือ การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานคุ้มครอง/สถานสงเคราะห์
 5. คือ การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์
 6. คือ การฝึกอาชีพระยะสั้น

11) ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชนในกรุงเทพมหานคร (ด้านประชาสัมพันธ์)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า ผลรวมความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า ผลรวมความต้องการบริการทางสังคมกับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (ตารางที่ 4.52)

ตารางที่ 4.52

ความสัมพันธ์ระหว่างผลรวมความต้องการบริการทางสังคม
กับปัญหาด้านประชาสัมพันธ์

ตัวแปร		ปัญหาด้านประชาสัมพันธ์					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ผลรวม ความ ต้องการ บริการ ทางสังคม	ค่า คะแนน 21 - 40	.0 (0)	10.5 (2)	1.1 (1)	5.6 (8)	3.8 (3)	4.2 (14)
	ค่า คะแนน 41 - 60	66.7 (4)	57.9 (11)	82.8 (72)	69.9 (100)	60.3 (47)	70.3 (234)
	ค่า คะแนน 61 - 80	33.3 (2)	31.6 (6)	16.1 (14)	24.5 (35)	35.9 (28)	25.5 (85)
รวม		100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (87)	100.0 (143)	100.0 (78)	100.0 (333)

$$\chi^2 = 14.94 \quad df = 8 \quad \text{Sig. (2-sided)} = 0.060$$

สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน ในกรุงเทพมหานคร มีดังนี้ (ตารางที่ 4.53)

ตารางที่ 4.53
ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาที่พบจากการไปใช้บริการของ
ศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน

ตัวแปร	ระดับ ความสัมพันธ์ (sig.)	ความสัมพันธ์
ด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ		
เพศ	0.005*	มีความสัมพันธ์
อายุ	0.120	ไม่มีความสัมพันธ์
สถานภาพสมรส	0.007*	มีความสัมพันธ์
ระดับการศึกษา	0.317	ไม่มีความสัมพันธ์
อาชีพ	0.511	ไม่มีความสัมพันธ์
รายได้ครอบครัว	0.137	ไม่มีความสัมพันธ์
ภาระค่าใช้จ่าย	0.106	ไม่มีความสัมพันธ์
จำนวนสมาชิกที่อุปการะ	0.008*	มีความสัมพันธ์
ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์	0.027*	มีความสัมพันธ์
ผลรวมการรับรู้ข้อมูล – ข่าวสาร	0.000*	มีความสัมพันธ์
ผลรวมความต้องการบริการทางสังคม	0.000*	ไม่มีความสัมพันธ์

* $p < 0.05$

ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับ ความสัมพันธ์ (sig.)	ความสัมพันธ์
<u>ด้านขั้นตอนการให้บริการ</u>		
เพศ	0.434	ไม่มีความสัมพันธ์
อายุ	0.023*	มีความสัมพันธ์
สถานภาพสมรส	0.000*	มีความสัมพันธ์
ระดับการศึกษา	0.135	ไม่มีความสัมพันธ์
อาชีพ	0.008*	มีความสัมพันธ์
รายได้ครอบครัว	0.137	ไม่มีความสัมพันธ์
ภาระค่าใช้จ่าย	0.003*	มีความสัมพันธ์
จำนวนสมาชิกที่อุปการะ	0.001*	มีความสัมพันธ์
ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์	0.035*	มีความสัมพันธ์
ผลรวมการรับรู้ข้อมูล – ข่าวสาร	0.000*	มีความสัมพันธ์
ผลรวมความต้องการบริการทางสังคม	0.001*	ไม่มีความสัมพันธ์

* $p < 0.05$

ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

ตัวแปรต้น	ระดับ ความสัมพันธ์ (sig.)	ความสัมพันธ์
<u>ด้านอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่</u>		
เพศ	0.004*	มีความสัมพันธ์
อายุ	0.203	ไม่มีความสัมพันธ์
สถานภาพสมรส	0.381	ไม่มีความสัมพันธ์
ระดับการศึกษา	0.007*	มีความสัมพันธ์
อาชีพ	0.000*	มีความสัมพันธ์
รายได้ครอบครัว	0.724	ไม่มีความสัมพันธ์
ภาระค่าใช้จ่าย	0.031*	มีความสัมพันธ์
จำนวนสมาชิกที่อุปการะ	0.165	ไม่มีความสัมพันธ์
ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์	0.002*	มีความสัมพันธ์
ผลรวมการรับรู้ข้อมูล – ข่าวสาร	0.513	ไม่มีความสัมพันธ์
ผลรวมความต้องการบริการทางสังคม	0.000*	ไม่มีความสัมพันธ์

* $p < 0.05$

ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

ตัวแปรต้น	ระดับ ความสัมพันธ์ (sig.)	ความสัมพันธ์
ด้านประชาสัมพันธ์		
เพศ	0.375	ไม่มีความสัมพันธ์
อายุ	0.167	ไม่มีความสัมพันธ์
สถานภาพสมรส	0.001*	มีความสัมพันธ์
ระดับการศึกษา	0.000*	มีความสัมพันธ์
อาชีพ	0.045*	มีความสัมพันธ์
รายได้ครอบครัว	0.000*	มีความสัมพันธ์
ภาระค่าใช้จ่าย	0.279	ไม่มีความสัมพันธ์
จำนวนสมาชิกที่อุปการะ	0.527	ไม่มีความสัมพันธ์
ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์	0.382	ไม่มีความสัมพันธ์
ผลรวมการรับรู้ข้อมูล – ข่าวสาร	0.015*	มีความสัมพันธ์
ผลรวมความต้องการบริการทางสังคม	0.060	ไม่มีความสัมพันธ์

* p < 0.05

4.6 ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว

4.6.1 การแทนค่าคะแนนตัวแปรในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว ใช้ตัวแปรทั้งหมด 14 ตัว ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ 13 ตัว และตัวแปรตาม 1 ตัว ทั้งนี้ ในการแทนค่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว มีเกณฑ์การให้คะแนนแตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรอิสระ 13 ตัว

ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล	เกณฑ์การให้คะแนน
-เพศ	ระบุตามความจริง
-อายุ	ระบุตามอายุจริง
-สถานภาพสมรส	ระบุตามความจริง
-ระดับการศึกษา	ระบุตามความจริง
-อาชีพ	ระบุตามความจริง
-รายได้ครอบครัว	ระบุตามความจริง
-ภาระค่าใช้จ่าย	ระบุตามความเพียงพอของรายได้
-จำนวนสมาชิกในครอบครัว	ระบุตามจำนวนจริง
-ระยะเวลาที่ทราบว่าเป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์	ระบุจริงตามจำนวนปี

ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูล – ข่าวสารเกี่ยวกับบริการ

-ข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐ	ระบุตามจำนวนจริง
-ข้อมูลข่าวสารสร้างความเข้าใจและเป็นประโยชน์	ลงตามค่าคะแนน
-การรับรู้เกี่ยวกับงานบริการทุกประเภทของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชนในกรุงเทพมหานคร	ลงตามค่าคะแนนรวม ส่วนที่ 2 ข้อ 3 (1-6)

ปัจจัยด้านความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ และครอบครัว

-ความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ และครอบครัว	ลงตามค่าคะแนนรวม ส่วนที่ 3 (1-14)
--	-----------------------------------

ตัวแปรตาม 1 ตัว

การเข้าถึงบริการทางสังคม

-การใช้บริการ และความเหมาะสมของสิทธิ
ประโยชน์ที่ได้รับ

ลงตามค่าคะแนนรวม
ส่วนที่4 (1-6)

ตารางที่ 4.54

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกตัวในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อการศึกษาการเข้าถึงบริการทางสังคม
ของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว

ตัวแปร	การเข้าถึง บริการการใช้ และความ เหมาะสม	เพศ	อายุ	สถานภาพ สมรส	ระดับ การศึกษา	อาชีพ	รายได้ ครอบครัว	ภาระ ค่าใช้จ่าย	สมาชิกใน ครอบครัว	ระยะเวลาที่ ติดเชื้อ/ป่วย	รับรู้ข้อมูล- ข่าวสาร หน่วยงาน ของรัฐ	ข้อมูล ประโยชน์/ เข้าใจ	การรับรู้ เกี่ยวกับงาน บริการของ ศูนย์ฯ	ความต้องการ บริการทาง สังคมของผู้ติด เชื้อเอชไอวี
การเข้าถึงบริการการใช้และความเหมาะสม	1.000													
เพศ	.189	1.000												
อายุ	.010	.008	1.000											
สถานภาพสมรส	.186	.203	.321	1.000										
ระดับการศึกษา	-.072	-.054	-.358	-.197	1.000									
อาชีพ	.131	.119	.032	.081	-.014	1.000								
รายได้ครอบครัว	.102	.032	-.077	-.143	.180	.175	1.000							
ภาระค่าใช้จ่าย	-.078	-.074	.018	-.137	.083	-.080	.092	1.000						
สมาชิกในครอบครัว	.067	.078	-.126	-.122	.007	.075	.089	.054	1.000					
ระยะเวลาที่ติดเชื้อ/ป่วย	.234	.023	.070	-.041	.077	-.047	.000	.022	-.021	1.000				
รับรู้ข้อมูล-ข่าวสาร หน่วยงานของรัฐ	-.177	-.112	.040	.014	.055	-.006	-.178	-.060	-.045	-.206	1.000			
ข้อมูลรับข่าวสารประโยชน์เข้าใจ	.034	-.013	-.015	-.129	.015	.003	-.018	-.103	-.143	-.013	.092	1.000		
การรับรู้เกี่ยวกับงานบริการทุกประเภท	.341	-.028	-.143	.125	.043	.038	-.010	-.135	-.001	.168	-.049	.143	1.000	
ความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยและครอบครัว	.205	.123	.034	.107	-.162	-.026	-.156	-.246	-.128	-.086	-.008	.460	.133	1.000

4.6.2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว

ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว ในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณซึ่งมีตัวแปรอิสระทั้งหมด 13 ตัวแปร และตัวแปรตาม 1 ตัว รวม 14 ตัวแปร ได้แก่ การเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว พบว่า ตัวแปรอิสระ 6 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอยู่ในระดับปานกลางและตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรตามร้อยละ 27.1 ($R^2 = .271$) โดยพบว่ามี 6 ตัวแปรที่มีผลต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส รายได้ครอบครัว ระยะเวลาการติดเชื้อเอชไอวี หรือป่วยเป็นโรคเอดส์ การรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชนในกรุงเทพมหานคร และความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว

เพศ กับการเข้าถึงบริการทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า เพศมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ใช้บริการศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า เพศชาย มีการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัวมากกว่าเพศหญิง

สถานภาพสมรส กับการเข้าถึงบริการทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า สถานภาพโสด มีการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัวมากกว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ที่มีสถานภาพสมรสไม่ว่าจะเป็นกรณีใด ๆ (สมรสโดยจดทะเบียน/อยู่ด้วยกันโดยไม่สมรส/หย่าร้าง / เลิกร้าง / แยกกันอยู่/หม้าย)

รายได้ครอบครัว กับการเข้าถึงบริการทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า รายได้ครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า รายได้ครอบครัว ตั้งแต่ 5,001 – 10,000 บาท มีการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัวมากกว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ที่มีรายได้ครอบครัวในระดับน้อย

ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์ กับการเข้าถึงบริการทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ป่วยโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หมายความว่า

ว่า ระยะเวลาที่ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์ ตั้งแต่ 0 -10 ปี มีการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัวมากกว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์ที่มีระยะเวลายาวนาน

การรับรู้เกี่ยวกับงานบริการทุกประเภทของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน ในกรุงเทพมหานคร กับการเข้าถึงบริการทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับงานบริการทุกประเภทของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หมายความว่า ถ้ามีการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการทุกประเภท อาทิ การรับรู้เกี่ยวกับงานบริการด้านการสงเคราะห์ ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว การสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์ การสงเคราะห์เด็กเข้าสถานคุ้มครอง / สถานสงเคราะห์ การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์และการฝึกอาชีพระยะสั้นมากขึ้น จะมีการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัวมากกว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัวที่ไม่มีการรับรู้เกี่ยวกับงานบริการ

ความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว กับการเข้าถึงบริการทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หมายความว่า ความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัวมีส่วนสำคัญในการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัวมากกว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัวที่ไม่มีความต้องการ

สำหรับตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ และครอบครัว มีจำนวน 7 ตัว ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ภาระค่าใช้จ่าย จำนวนสมาชิกในครอบครัว ข้อมูลข่าวรจากหน่วยงานของรัฐ และข้อมูลข่าวสารสร้างความเข้าใจและเป็นประโยชน์ (ตารางที่ 4.54)

ตารางที่ 4.55
ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของ
ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว

ตัวแปร				t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
เพศ	1.096	.507	.109	2.163	.031*
อายุ	-.075	.243	-.017	-.309	.758
สถานภาพสมรส	.408	.182	.124	2.241	.026*
ระดับการศึกษา	-.254	.233	-.058	-1.090	.277
อาชีพ	.260	.148	.087	1.758	.080
รายได้ครอบครัว	1.038	.433	.123	2.398	.017*
ภาระค่าใช้จ่าย	.160	.445	.018	.360	.719
สมาชิกในครอบครัว	.802	.544	.073	1.475	.141
ระยะเวลาที่ติดเชื้อ/ป่วย	2.344	.584	.205	4.013	.000***
รับรู้ข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานของรัฐ	-.765	.532	-.073	-1.438	.151
ข้อมูลข่าวสารที่มีประโยชน์/สร้างเข้าใจ	-.348	.317	-.062	-1.098	.273
การรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์ฯ	.832	.158	.272	5.266	.000***
ความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อฯ	.122	.033	.214	3.690	.000***

R = .520 R² = .271 R_{adj} = .241 F = 9.101 Sig = .000

*** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

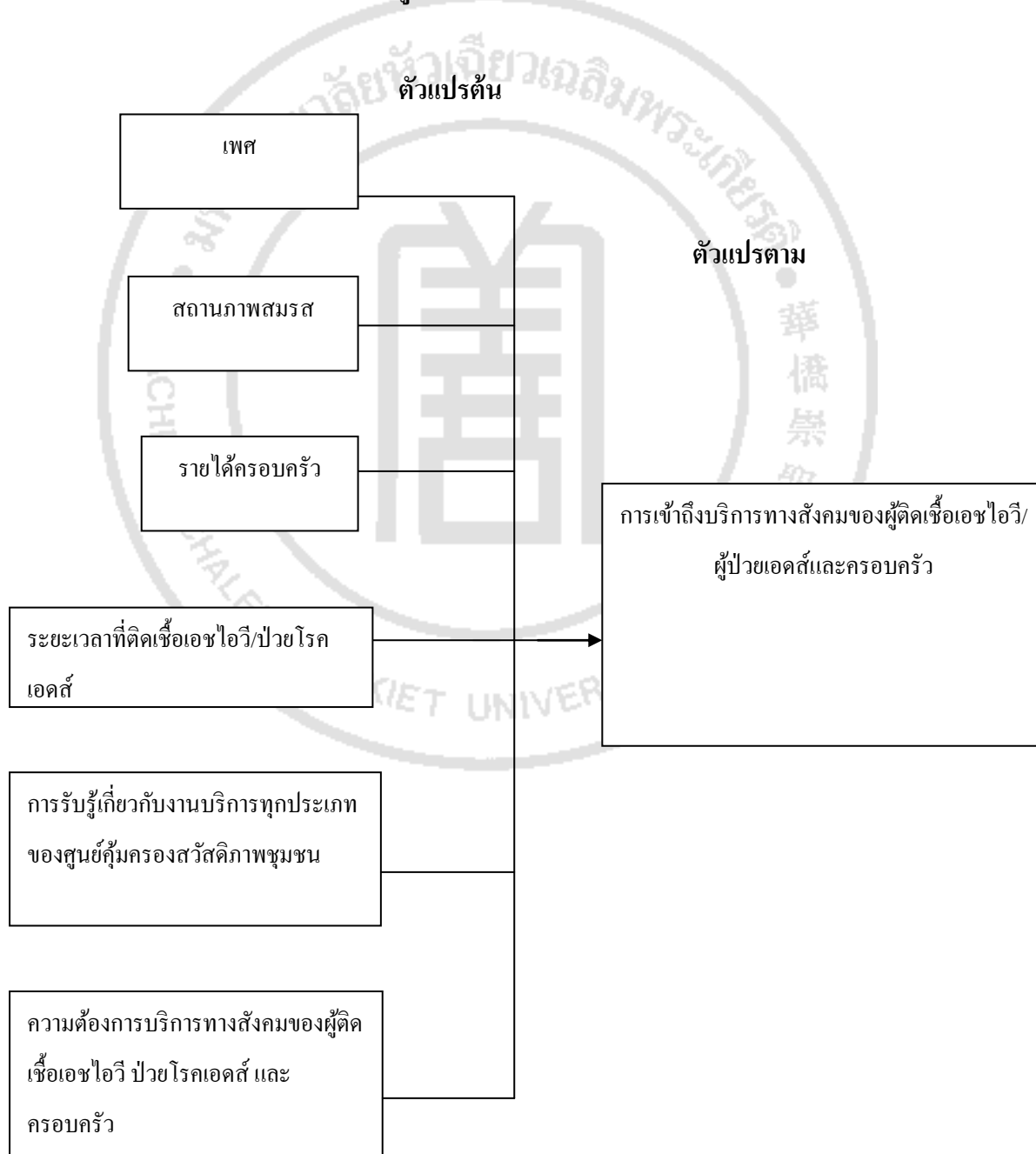
** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว คือ เพศ สถานภาพสมรส รายได้ครอบครัว ระยะเวลาการติดเชื้อเอชไอวี หรือ

ป่วยเป็นโรคเอดส์ การรับรู้เกี่ยวกับงานบริการของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชนใน กรุงเทพมหานคร และความต้องการบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ป่วยโรคเอดส์ และครอบครัว (แผนภูมิ 4.1)

แผนภูมิที่ 4.1
ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงบริการทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/
ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว

4.7 ส่วนที่ 7 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดบริการทางสังคมสำหรับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์และครอบครัว ของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์และครอบครัว ได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. บริการและลักษณะบริการของศูนย์คุ้มครองสวัสดิภาพชุมชน

1.1 ทุนประกอบอาชีพ นอกจากทุนประกอบอาชีพของสตรีแล้ว ควรมีทุนประกอบอาชีพสำหรับผู้ชายด้วย เนื่องจากผู้ชายบางคนต้องรับภาระเป็นหัวหน้าครอบครัว และต้องการประกอบอาชีพอิสระ หรือธุรกิจส่วนตัว แต่ทางหน่วยงานไม่มีทุนประกอบอาชีพสำหรับผู้ชายโดยตรง และการช่วยเหลือเรื่องทุนประกอบอาชีพ ควรจะดูที่ความเดือดร้อนจริง ซึ่งบางครั้งผู้ประสบปัญหาอาจต้องการความช่วยเหลือเรื่องทุนประกอบอาชีพ มากกว่า 1 ครั้ง/ปี และการช่วยเหลือเรื่องทุนประกอบอาชีพควรเพิ่มจำนวนจากปีละ 5 คน เป็น 8 – 10 คน/ปี

1.2 การฝึกอาชีพของสตรี ควรจัดให้มีการฝึกอาชีพติดต่อกันทุกปี ต่อเนื่องกัน และอาชีพที่ฝึกสอนควรจะถามจากผู้เข้าฝึกด้วยว่าต้องการฝึกอาชีพแบบใด ด้านไหน เพราะปัจจุบันการฝึกอาชีพ หน่วยงานจะเป็นคนเลือกวิชาที่จะฝึกเอง และการฝึกอาชีพปัจจุบัน บางปีจัด บางปีไม่จัดขาดความต่อเนื่องในการฝึกอาชีพ และนอกจากการฝึกอาชีพของสตรีแล้ว ควรจะจัดให้มีการให้อาชีพสำหรับผู้ชายด้วย เนื่องจาก ผู้ชายบางคนต้องรับภาระเป็นหัวหน้าครอบครัว จึงต้องการฝึกอาชีพเพื่อจะได้มีวิชาชีพติดตัว และมีทักษะในการประกอบอาชีพ หรือประกอบธุรกิจส่วนตัวได้

1.3 การช่วยเหลือเงินสงเคราะห์เด็กไม่ควรจำกัดว่า ต้องมีเด็กอยู่ในความดูแล 1 คนช่วยเหลือได้ 1,000 บาท เนื่องจากบางครอบครัวถึงจะมีเด็กในความอุปการะน้อย แต่มีความเดือดร้อนมากเช่นเดียวกัน และเงินช่วยเหลือ จำนวน 1,000 บาท เป็นเงินจำนวนน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับค่าครองชีพในปัจจุบัน จึงควรที่จะเพิ่มจำนวนเงินช่วยเหลือด้วย สำหรับครอบครัวที่มีเด็กในความอุปการะ 2 คน ขึ้นไป ตามระเบียบจะช่วยเหลือได้ไม่เกิน 3,000 บาท/ครั้ง แต่ถึงเวลาช่วยเหลือจริง จะได้เพียง 2,000 บาท เท่านั้น ซึ่งเจ้าหน้าที่แจ้งว่าต้องเฉลี่ยเงินเพื่อให้พอช่วยเหลือได้หลายครอบครัว นอกจากนี้ยังมีความต้องการความช่วยเหลือเรื่องเครื่องอุปโภค บริโภค และอุปกรณ์การเรียนของบุตรหลาน

1.4 การช่วยเหลือประเภทเงินสงเคราะห์ต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์จะได้รับความช่วยเหลือ ไม่เกินครอบครัวละ 3 ครั้ง/ปี แต่ตามจริงแล้ว ทางหน่วยงานจะช่วยเหลือแค่เพียงปีละ 1 – 2 ครั้งเท่านั้น ไม่ได้รับตามเกณฑ์ที่กำหนด และงานบริการต่าง ๆ ของหน่วยงาน ที่ตอบว่าไม่ใช่บริการ มิใช่ว่าไม่ต้องการใช้บริการ เพียงแต่ไม่เคยทราบว่าบริการต่าง ๆ เหล่านั้นมีอยู่ไม่เคยมีการประชาสัมพันธ์ หรือคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ พึงทราบตอนตอบแบบสอบถาม รวมถึงไม่ทราบ

หลักเกณฑ์ และคุณสมบัติในการให้บริการงานบริการต่าง ๆ ของหน่วยงาน มีงานบริการที่หลากหลาย แต่ไม่ค่อยได้นำมาปรับใช้จริงในการให้ความช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์และครอบครัวเท่าที่ควร ส่วนใหญ่จะช่วยเหลือแต่เพียงเรื่องเงินอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงปัญหาและความเดือดร้อนจริง

2. กระบวนการ ขั้นตอนในการให้บริการ

2.1 ทางหน่วยงานไม่มีการติดประกาศขั้นตอน และระยะเวลาให้ความช่วยเหลืออย่างชัดเจน ว่ามีระยะเวลาในการดำเนินการเท่าใด เนื่องจากผู้ใช้บริการต้องรอการช่วยเหลือ โดยที่ไม่มีกำหนด และเอกสารในการยื่นเรื่องขอรับความช่วยเหลือ เป็นเอกสารที่ต้องยื่นซ้ำเหมือนเดิมทุกปี ทางหน่วยงานควรจะมีการทำประวัติผู้ใช้บริการ จะได้ไม่ต้องเรียกเอกสารเดิม เช่น ใบรับรองแพทย์ อีก รวมถึงควรจะมีการลงประวัติผู้ใช้บริการไว้ตรวจสอบข้อมูลในด้านอื่น ๆ ด้วย

2.2 ระยะเวลาการอนุมัติช่วยเหลือ ค่าใช้จ่ายใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 2 – 3 เดือน หรือบางครั้งอาจใช้เวลามากกว่า 6 เดือน และเจ้าหน้าที่ไม่สามารถตอบได้ว่าเรื่องที่ขอรับความช่วยเหลือจะได้รับการอนุมัติเมื่อใด และเรื่องการสงเคราะห์ทุนประกอบอาชีพ มีความล่าช้ามาก เนื่องจากเจ้าหน้าที่แจ้งว่าต้องรอให้มีผู้ใช้บริการเรื่องทุนประกอบอาชีพครบตามจำนวนก่อน จึงจะทำเรื่องขออนุมัติความช่วยเหลือได้ บางครั้งต้องรอรับความช่วยเหลือนานถึง 1 ปี

3. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

3.1 เจ้าหน้าที่ให้บริการมีเพียงแค่ 1 – 2 คน เวลาผู้มารับบริการมาเป็นจำนวนมาก จะให้บริการได้ล่าช้า และต้องรอเป็นเวลานาน เมื่อมีผู้ใช้บริการมากจะทำให้เจ้าหน้าที่เริ่มพูดจาเสียงดัง และมีอารมณ์หงุดหงิด และเจ้าหน้าที่บางคนน้ำเสียงดุดัน ควรจะปรับลดน้ำเสียงลงมา จะได้ฟัง คูสุภาพ และผู้ตอบคำถามจะรู้สึกประทับใจ

3.2 เจ้าหน้าที่บางคนซักถามข้อมูลจะลึกลงเกินไป เวลาสัมภาษณ์ควรหลีกเลี่ยงคำถามพูด เช่น “ติดเชื้อ” หรือ “เป็นเอดส์” เพราะอะไร เนื่องจากจะทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความลำบากใจที่จะตอบคำถาม หรือ เสียงของเจ้าหน้าที่ที่ดุดัน และเสียงดัง เวลาที่มีผู้มาใช้บริการเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้ถูกถามเกิดความอาย ไม่อยากให้คนอื่นรู้เรื่องของตนเอง

3.3 เจ้าหน้าที่บางคนตอบคำถามไม่ชัดเจน ตอบไม่ตรงคำถาม ทำให้ได้รับข้อมูลไม่ครบถ้วน

3.4 เจ้าหน้าที่บางคนมาทำงานสาย ทำให้ต้องเสียเวลาในการรอรับบริการ

4. การประชาสัมพันธ์

4.1 การเผยแพร่ข้อมูล-ข่าวสาร ที่เกี่ยวข้องกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์และครอบครัว มีการประชาสัมพันธ์น้อยมาก ส่วนใหญ่จะได้รับข้อมูล-ข่าวสาร ดังกล่าว จากเพื่อนที่ไป

ใช้บริการ หรือเจ้าหน้าที่ตามโรงพยาบาล และอาสาสมัครของศูนย์ฯ มีจำนวนมาก ควรใช้การประชาสัมพันธ์ผ่านอาสาสมัครของหน่วยงาน

4.2 การประชาสัมพันธ์ ควรออกสื่อทุกช่องทาง เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ หรือสื่ออื่น ๆ เพื่อที่จะให้ประชาชนในวงกว้างได้รับข้อมูล – ข่าวสาร ต่าง ๆ ได้เพิ่มมากขึ้น ศูนย์ฯ ควรประชาสัมพันธ์ ลงพื้นที่ในชุมชน ผ่านการออกหน่วยพื้นที่ ให้ครอบคลุมทุกชุมชนที่หน่วยงานตนเองรับผิดชอบ เพราะประชาชนในชุมชน บางคนไม่รู้จักหน่วยงาน หรืองานบริการต่าง ๆ ของศูนย์ฯ

5. คุณภาพการให้บริการ

5.1 ต้องการให้เจ้าหน้าที่มาตรวจเยี่ยมบ้าน เพื่อตรวจสอบความเดือดร้อนว่าผู้ที่มาใช้บริการมีความเดือดร้อนจริงหรือไม่ จะได้ให้การช่วยเหลือได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มิใช่มาขอรับความช่วยเหลือแล้วก็ช่วยแต่เพียงเรื่องเงินสงเคราะห์ แล้วก็จบการช่วยเหลือ และต้องการให้ศูนย์ฯ ออกหน่วยเคลื่อนที่ทุกเดือน เยี่ยมเยียนผู้ติดเชื่อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์และครอบครัว เพื่อเป็นการให้กำลังใจบุคคลเหล่านั้น

5.2 ทางศูนย์ฯ ขาดการติดตามผลการช่วยเหลือว่าหลังจากช่วยเหลือไปแล้ว ความเดือดร้อนของผู้ใช้บริการเหล่านั้นหมดไปหรือไม่ และความช่วยเหลือที่ช่วยไปตรงกับความต้องการหรือเปล่า

5.3 ระยะเวลาการช่วยเหลือแต่ละศูนย์ฯ ไม่มีมาตรฐานที่แน่นอนและชัดเจน ช้าบ้าง เร็วบ้าง และเจ้าหน้าที่ตอบคำถามได้ไม่ชัดเจน

6. อื่น ๆ

6.1 จำนวนเงินสงเคราะห์ ควรปรับเพิ่มขึ้นตามสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน มิใช่ไม่ว่าจะผ่านไปกี่ปีจำนวนเงินช่วยเหลือก็ยังคงเท่าเดิม ต้องการความช่วยเหลือเรื่องเงินเป็นแบบเบี่ยยังชีพรายเดือนของผู้ติดเชื่อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์ แบบต่างจังหวัดที่ช่วยเหลือเดือนละ 500 บาท

6.2 ต้องการให้ศูนย์ฯ จัดกิจกรรมสันตนาการ มิใช่ช่วยเหลือเรื่องเงินแต่เพียงอย่างเดียว และต้องการให้ศูนย์ฯ มีการฝึกอาชีพเด็กด้วย เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะด้านอาชีพด้วย

6.3 ต้องการให้ศูนย์ฯ มีห้องสอบประวัติแยก เนื่องจากผู้ใช้บริการจะมีความลำบากใจในการตอบคำถาม เวลาที่มีผู้มารับบริการจำนวนมาก

6.4 ต้องการความช่วยเหลือเรื่องการซ่อมที่พักอาศัย และต้องการให้มีสถานสงเคราะห์สำหรับผู้ติดเชื่อเอชไอวี/ผู้ป่วยโรคเอดส์โดยตรง เนื่องจากปัจจุบันหน่วยงานในสังกัดไม่มี

6.5 การประสานงานส่งต่อกรณีที่ศูนย์ฯ ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ ให้หน่วยงานอื่นรับผิดชอบได้ มิใช่ให้ผู้ใช้บริการไปติดต่อด้วยตนเอง